

Johannes Evangelium

I Kapitlet

*Kristi gudom och människoblivande.
Johannes Döparens vittnesbörd.
Lärjungarna börjar att följa Jesus.*

I begynnelsen var Ordet, och Ordet var hos Gud, och Ordet var Gud.

Ords. 8:22. Joh. 10:33, 36,
17:5. I Joh. 1:2. Upp. 19:13.

2. Han var i begynnelsen hos Gud.
3. Genom honom har allt blivit till, och utan honom har inget blivit till, som är till. Ef. 3:9. Kol. 1:15, 16. Hebr. 2:10.
4. I honom var liv, och livet var människornas ljus. Joh. 5:26. I Joh. 5:11.
5. Och ljuset lyser i mörkret, och mörkret förstod* det inte.
Alt. övers.: övervann.
Jes. 60:1. Joh. 8:12, 12:46.
6. En man framträdde, sänd av Gud, hans namn var Johannes.
Mal. 4:5. Matt. 3:1, 11:14, 17:10-11.
Mark. 1:2. Luk. 1:13, 3:2, 7:20.
7. Han kom som ett vittne för att vittna om ljuset, för att alla skulle tro genom honom.
8. Han var inte ljuset, men han skulle vittna om ljuset.
9. Det sanna ljuset som kommer in i världen och upplyser alla människor.
Joh. 3:19, 9:5, 12:35.
10. I världen var han, och genom honom blev världen till, och världen kände honom inte. Hebr. 1:2.
11. Han kom till sitt eget, och hans egna tog inte emot honom.
12. Men åt alla dem som tog emot

honom gav han makt att bli Guds barn, åt dem som tror på hans namn.

Rom. 8:15-16. Gal. 3:26.
2 Petr. 1:4. I Joh. 3:1.

13. De som inte är födda av blod, inte heller av köttslig vilja, inte heller av någon mans vilja, utan av Gud.

Joh. 3:5. I Petr. 1:23. Jak. 1:18.

14. Och Ordet blev kött och bodde bland oss, och vi såg hans härlighet, den härlighet som den Enfödde* har av Fadern, full av nåd och sanning.

*KXII: ende Sonen.

Matt. 1:16-18, 17:2. Luk. 1:31, 2:7.
Kol. 1:19. I Tim. 3:16.

15. Johannes vittnar om honom, ropar och säger: Det var om honom som jag sade: Den som kommer efter mig, han har varit före mig, ty han var förr än jag. Matt. 3:11. Mark. 1:7. Joh. 3:26, 31.

16. Och av hans fullhet har vi alla fått, och nåd utöver nåd.

Joh. 3:34. Kol. 2:3, 9.

17. Ty genom Mose är lagen given, nåden och sanningen har kommit genom Jesus Kristus.

2 Mos. 20:1. 5 Mos. 5:6.

18. Ingen har någonsin sett Gud. Den enfödde Sonen, som är i Faderns famn, han har uppenbarat honom.

2 Mos. 33:20. Matt. 11:27. Luk. 10:22.
Joh. 6:46. I Tim. 6:16. I Joh. 4:12.

19. Och detta är Johannes vittnesbörd, då judarna sände präster och leviter från Jerusalem för att fråga honom: Vem är du?

Joh. 5:33.

20. Han bekände och förnekade inte. Han bekände: Jag är inte Kristus.

Joh. 3:28. Apg. 13:25.

21. Då frågade de honom: Vem är du då? Är du Elia? Han sade: Det är jag inte. Är du Profeten? Och han svarade: Nej.

5 Mos. 18:15.

22. Då sade de till honom: Vem är du då? – att vi kan ge dem svar, som har sänt oss. Vad säger du om dig själv?

23. Han sade: Jag är en ropandes röst i öknen: Gör Herrens väg jämn, som profeten Jesaja har sagt.

Jes. 40:3. Matt. 3:3. Mark. 1:3. Luk. 3:4.

24. Och de som var sända var av fariséerna.

25. Och de frågade honom och sade till honom: Varför döper du då, om du inte är Kristus, inte heller Elia, inte heller Profeten?

26. Johannes svarade dem och sade: Jag döper med vatten. Men mitt ibland er står den, som ni inte känner,

Matt. 3:11. Luk. 3:16.

27. han är den, som kommer efter mig, som har varit före mig, vars skorem jag inte är värdig att upplösa.

28. Detta hände i Betabara på andra sidan Jordan, där Johannes döpte.

29. Dagen därefter såg Johannes Jesus komma till sig och sade: Se, Guds lamm, som borttager världens synd!

2 Mos. 12:3. Jes. 53:7.

1 Kor. 5:7. 1 Petr. 1:19.

30. Det var om honom som jag sade: Efter mig kommer en man, som har varit före mig, ty han var förr än jag.

31. Och jag kände honom inte. Men för att han skulle bli uppenbar för Israel, därför har jag kommit och döper med vatten.

Apg. 1:5.

32. Och Johannes vittnade och sade: Jag såg Anden komma ner som en duva från himlen, och han förblev över honom.

Matt. 3:16. Mark. 1:10. Luk. 3:22.

33. Och jag kände honom inte, men

den som sände mig till att döpa med vatten, han sade till mig: Den över vilken du får se Anden komma ner och förbli över honom, han är den som döper med den Helige Ande.

Matt. 3:11.

34. Och jag har sett och har vittnat, att han är Guds Son.

35. Dagen därefter stod Johannes åter där, och två av hans lärjungar.

36. Och då Jesus kom gående, såg Johannes på honom och sade: Se, Guds lamm!

37. Och de två lärjungarna hörde honom tala och följde Jesus.

38. Då vände Jesus sig om, och när han såg att de följde honom, sade han till dem: Vad söker ni? Då sade de till honom: Rabbi (det betyder Mästare), var bor du?

39. Då sade han till dem: Kom och se. De gick och såg var han bodde och stannade den dagen hos honom. Det var omkring tionde timmen.

40. Andreas, Simon Petrus bror, var en av de två, som hade hört Johannes och följt Jesus.

41. Han fann först sin bror Simon och sade till honom: Vi har funnit Messias, som betyder den Smorde.

Matt. 4:18.

42. Och han förde honom till Jesus. Då såg Jesus på honom och sade: Du är Simon, Jonas son, du skall heta Kefas, det betyder Petrus*.

*KXII: hälleberget, grek. Petros, en sten.

Matt. 16:18.

43. Dagen därefter ville Jesus gå därifrån till Galiléen. Han fann då Filippus och sade till honom: Följ mig.

44. Och Filippus var från Betsaida, Andreas och Petrus stad.

45. Filippus fann Natanael och sade till honom: Den som Mose har skrivit om i lagen, och som profeterna

har skrivit om, har vi funnit, Jesus, Josefs son, från Nasaret.

1 Mos. 3:15, 22:18, 49:10. 5 Mos. 18:18.

2 Sam. 7:12. Jes. 7:14, 9:6, 53:1. Jer. 23:5, 33:14. Hes. 34:23, 37:24. Dan. 9:24. Mik. 5:2. Sak. 6:12, 9:9. Matt. 2:23. Luk. 2:4. Joh. 7:41-42.

46. Och Natanael sade till honom: Kan något gott komma från Nasaret? Filippus sade till honom: Kom och se.

Job. 7:41, 52, 12:21.

47. När Jesus såg Natanael komma till honom, sade han om honom: Se, en rätt israelit, en som är utan svek.

48. Då sade Natanael till honom: Hur känner du mig? Jesus svarade och sade till honom: Innan Filippus kallade på dig, då du var under fikonsträdet, såg jag dig.

49. Natanael svarade och sade till honom: Rabbi, du är Guds Son, du är Israels konung.

50. Jesus svarade och sade till honom: Eftersom jag sade dig, att jag såg dig under fikonsträdet, tror du. Större ting än dessa skall du få se.

51. Och han sade till honom: Sannerligen, sannerligen säger jag er: Härefter skall ni få se himlen öppen, och Guds änglar fara upp och ner över Människosonen.

1 Mos. 28:12. Matt. 4:11.

Luk. 22:43, 24:4. Apg. 1:10.

2 Kapitlet

*Bröllopet i Kana. Första påsken.
Jesus renar templet.*

Och på tredje dagen var det ett bröllop i Kana i Galiléen, och Jesu mor var där.

2. Även Jesus blev bjuden med sina lärjungar till bröllopet.

3. Och då vinet började ta slut, sade Jesu mor till honom: De har inget vin.

4. Jesus sade till henne: Kvinna, vad har jag med dig att göra? Min stund har ännu inte kommit.

5. Då sade hans mor till tjänarna: Vad han än säger till er, så gör det.

6. Enligt judarnas reningssed stod där sex vattenkrukor av sten, och var för sig rymde de två eller tre metretre*.

*En metretes är ca 40 liter. Mark. 7:3.

7. Då sade Jesus till dem: Fyll krukorna med vatten. Och de fyllde dem ända till brädden.

8. Och han sade till dem: Ös nu upp och bär till värden. Och de gjorde så.

9. När värden smakade på vattnet, som hade blivit vin, och inte visste varifrån det hade kommit, men tjänarna som hade öst upp vattnet visste det. Då kallade värden på brudgummen

10. och sade till honom: Var man sätter först fram det goda vinet, och när de har blivit druckna, det som är sämre. Du har gömt det goda vinet ända till nu.

11. Detta första tecken gjorde Jesus i Kana i Galiléen, och uppenbarade sin härlighet, och hans lärjungar trodde på honom.

Joh. 1:14.

12. Därefter gick han ner till Kaper-naum, han och hans mor och hans bröder och hans lärjungar. Och de stannade där några få dagar.

13. Judarnas påsk var nu nära, och Jesus gick upp till Jerusalem.

14. Och han fann i templet dem som sålde oxar och får och duvor, och även växlarna som satt där.

15. Då gjorde han ett gissel av rep och drev ut dem alla ur templet, med får och oxar, och slog ut växlarnas pengar och välte omkull borden.

Matt. 21:12. Mark. 11:15. Luk. 19:45.

16. Och han sade till dem som sålde

duvor: Tag bort detta härifrån och gör inte min Faders hus till ett marknads-hus.

17. Då kom hans lärjungar ihåg det som står skrivet: Nitälskan för ditt hus har förtärt mig. Ps. 69:10.

18. Då svarade judarna och sade till honom: Vad för tecken låter du oss se, eftersom du gör detta?

Matt. 12:38, 16:1. Mark. 8:11.

Luk. 11:29. Joh. 6:30.

19. Jesus svarade och sade till dem: Riv ner detta tempel, och inom tre dagar skall jag låta det uppstå.

Matt. 26:61, 27:40. Mark. 14:58, 15:29.

20. Då sade judarna: I fyrtiosex år har man byggt på detta tempel, och du vill resa upp det inom tre dagar.

21. Men han talade om sin kropps tempel.

22. När han var uppstånden från de döda, kom hans lärjungar ihåg, att han hade sagt dem detta, och de trodde Skriften och det ord, som Jesus hade sagt. Ps. 16:10. Luk. 24:8.

23. Då han nu var i Jerusalem under påsken, vid högtiden, trodde många på hans namn, då de såg hans tecken, som han gjorde.

24. Men själv anförtrodde sig Jesus inte åt dem, ty han kände alla.

25. Och han hade inte behov av, att någon vittnade om människan, ty han visste själv vad som var i människan.

Joh. 6:64. Apg. 1:24. Upp. 2:23.

3 Kapitlet

Jesu samtal med Nikodemus. Johannes döparens vittnesbörd och hans lärjungar.

Och det var en man av fariséerna, som hette Nikodemus, en av

judarnas rådsherrar. Joh. 7:50, 19:39.

2. Han kom till Jesus om natten och sade till honom: Rabbi, vi vet, att du har kommit från Gud såsom lärare. Ty ingen kan göra de tecken, som du gör, utan att Gud är med honom.

Joh. 9:16, 33. Apg. 10:38.

3. Jesus svarade och sade till honom: Sannerligen, sannerligen säger jag dig: Om en människa inte blir född på nytt, kan hon inte se Guds rike. Tit. 3:5.

4. Då sade Nikodemus till honom: Hur kan en människa födas, när hon är gammal? Inte kan hon väl på nytt gå in i moderlivet och födas?

5. Jesus svarade: Sannerligen, sannerligen säger jag dig: Om inte en människa blir född av vatten och Ande, kan hon inte komma in i Guds rike.

Mark. 16:16.

6. Det som är fött av kött är kött, och det som är fött av Anden är ande.

7. Förundra dig inte över att jag sade dig, att ni måste födas på nytt.

8. Vinden blåser vart den vill, och du hör dess sus, men du vet inte varifrån den kommer eller vart den far, så är det med var och en som är född av Anden. Pred. 11:5. 1 Kor. 2:11.

9. Nikodemus svarade och sade till honom: Hur kan detta ske?

Joh. 6:52, 60.

10. Jesus svarade och sade till honom: Är du Israels lärare och vet inte detta?

11. Sannerligen, sannerligen säger jag dig: Vi talar vad vi vet, och vad vi har sett vittnar vi om och vårt vittnesbörd tar ni inte emot.

Joh. 7:16, 8:28, 12:49, 14:24.

12. Tror ni inte, när jag talar till er om jordiska ting, hur skall ni då kunna tro, om jag talar till er om himmelska ting?

13. Och ingen har farit upp till him-

len, utom den som steg ner från himlen, Människosonen, som är i himlen.

Joh. 6:62. Ef. 4:9.

14. Och såsom Mose upphöjde ormen i öknen, så måste också Människosonen bli upphöjd,

4 Mos. 21:9. 2 Kon. 18:4. Joh. 8:28, 12:32.

15. för att var och en som tror på honom inte skall förgås, utan ha evigt liv.

Luk. 19:10. Joh. 6:27, 40, 54.

16. Ty så älskade Gud världen, att han utgav sin enfödde Son, för att var och en som tror på honom inte skall förgås, utan ha evigt liv.

Rom. 5:8, 8:38-39. 1 Joh. 4:9.

17. Ty inte har Gud sänt sin Son i världen, för att han skall döma världen, utan för att världen skall bli frälst genom honom.

Joh. 9:39, 12:47. 1 Joh. 4:14.

18. Den som tror på honom blir inte dömd, men den som inte tror, han är redan dömd, eftersom han inte har trott på Guds enfödde Sons namn.

19. Men detta är domen, att ljuset har kommit i världen, och människorna älskade mörkret mer än ljuset, ty deras gärningar var onda.

Joh. 1:5-11.

20. Ty var och en som gör det onda hatar ljuset och kommer inte till ljuset, för att hans gärningar inte skall bli avslöjade*.

*KXII: straffade. Joh. 24:13-16.

21. Men den som gör sanningen kommer till ljuset, för att det skall bli uppenbart att hans gärningar är gjorda i Gud.

22. Därefter kom Jesus och hans lärjungar till Judéen, och han vistades där med dem och döpte.

Joh. 4:2.

23. Men också Johannes döpte, i Enon nära Salim, eftersom där fanns mycket vatten och folket kom dit och lät döpa sig.

24. Ty Johannes hade ännu inte bli-

vit kastad i fångelse. Matt. 14:3.

25. Då uppstod en tvist mellan Johannes lärjungar och judar om reningen.

26. Och de kom till Johannes och sade till honom: Rabbi, den som var hos dig på andra sidan Jordan, den som du vittnade om, se han döper, och alla kommer till honom.

Matt. 3:11. Mark. 1:7. Luk. 3:16. Joh. 1:15, 30.

27. Johannes svarade och sade: En människa kan ingenting ta, om det inte blir henne givet från himlen.

1 Kor. 4:7. Jak. 1:17.

28. Ni är själva mina vittnen, att jag sade: Inte är jag Kristus, utan jag är sänd framför honom.

Mal. 3:1. Matt. 11:10. Mark. 1:2.

Luk. 1:17, 7:27. Joh. 1:6, 20, 30.

29. Den som har bruden är brudgummen, men brudgummens vän som står och hör honom, gläder sig mycket över brudgummens röst. Denna min glädje är nu fullbordad.

30. Han måste växa till, och jag måste förminsas.

31. Den som kommer ovanifrån, han är över alla. Den som är av jorden, han är av jorden, och av jorden talar han. Den som kommer från himlen, han är över alla.

32. Och det han har sett och hört, det vittnar han om, och hans vittnesbörd tar ingen emot.

1 Joh. 5:20, 8:26, 12:49, 14:10.

33. Den som tar emot hans vittnesbörd bekräftar att Gud är sannfärdig.

1 Joh. 5:10.

34. Ty den Gud har sänt talar Guds ord. Ty Gud ger inte Anden efter mått. Jes. 11:2. Joh. 1:32. Apg. 10:38. Ef. 4:7.

35. Fadern älskar Sonen, och allt har han gett i hans hand.

Matt. 11:27, 28:18. Luk. 10:22.

Joh. 5:22, 17:2. Hebr. 2:8.

36. Den som tror på Sonen har evigt liv, men den som inte tror på Sonen skall inte få se livet, utan Guds vrede förblir över honom.

5 Mos. 29:20, 32:22. Joh. 6:47. 1 Joh. 5:11, 12.

4 Kapitlet

Jesu samtal med den samaritiska kvinnan och med lärjungarna. Samariternas omvändelse. Jesus botar sonen till en man i kungens tjänst.

Då nu Herren visste att fariséerna hade hört, att Jesus vann fler lärjungar och döpte fler än Johannes,

Joh. 3:22, 26.

2. dock döpte Jesus inte själv, utan hans lärjungar,

3. så lämnade han Judéen och gick åter till Galiléen.

4. Han måste då gå genom Samarien.

5. Så kom han till en stad i Samarien, som kallas Sykar, nära det stycke land, som Jakob gav åt sin son Josef.

1 Mos. 33:19, 48:22. Jos. 24:32.

6. Och där var Jakobs brunn. Och eftersom Jesus var trött av vandringen, satte han sig ner vid brunnen, och det var vid sjätte timmen*.

*Kl. 12 på dagen.

7. Då kom en samaritisk kvinna för att hämta vatten. Jesus sade till henne: Ge mig att dricka.

8. Ty hans lärjungar hade gått till staden för att köpa mat.

9. Då sade den samaritiska kvinnan till honom: Hur kan du, som är en jude, begära något att dricka av mig, som är en samaritisk kvinna? Ty judarna har ingen umgängelse med samariterna.

2 Kon. 17:24. Luk. 9:52. Joh. 8:48. Apg. 10:28.

10. Jesus svarade och sade till henne: Om du förstod Guds gåva, och vem

den är, som säger till dig: Ge mig att dricka, så skulle du ha bett honom, och han skulle ha gett dig levande vatten.

Ps. 23:2. Jes. 12:3.

11. Kvinnan sade till honom: Herre, du har inget att hämta upp med, och brunnen är djup. Varifrån får du då det levande vattnet?

Jer. 2:13.

12. Inte är väl du förmer än vår fader Jakob, som gav oss brunnen och själv drack ur den med sina barn och sin boskap.

13. Då svarade Jesus och sade till henne: Var och en som dricker av detta vatten, han blir törstig igen, Joh. 6:58.

14. men den som dricker av det vatten, som jag ger honom, han skall inte törsta till evig tid, utan det vatten, som jag ger honom, skall bli i honom en källa med vatten som springer fram till evigt liv.

Jes. 55:1. Joh. 6:27f, 7:38.

15. Då sade kvinnan till honom: Herre, ge mig det vattnet, så att jag inte behöver törsta eller komma hit för att hämta.

16. Jesus sade till henne: Gå och kalla på din man och kom hit.

17. Kvinnan svarade och sade: Jag har ingen man. Jesus sade till henne: Du sade rätt: Jag har ingen man.

18. Ty du har haft fem män och den du nu har är inte din man. Där talade du sant.

19. Då sade kvinnan till honom: Herre, jag ser, att du är en profet.

Luk. 7:16, 24:19. Joh. 6:14.

20. Våra fäder har tillbett på detta berg, och ni säger, att i Jerusalem finns den plats, där man skall tillbe.

5 Mos. 12:5, 11. 1 Kon. 9:3. 2 Krön. 7:12.

21. Jesus sade till henne: Kvinna, tro mig, den tid kommer, då ni varken på detta berg eller i Jerusalem skall tillbe Fadern.

22. Ni tillber det ni inte känner, men vi tillber det vi känner, ty frälsningen kommer från judarna.

² Kon. 17:29. Jes. 2:3.
Luk. 24:47. Rom. 3:2, 9:4.

23. Men den tid kommer och är nu redan inne, då sanna tillbedjare skall tillbe Fadern i ande och sanning. Ty sådana tillbedjare vill Fadern ha.

24. Gud är Ande, och de som tillber honom skall tillbe i ande och i sanning.

² Kor. 3:17.

25. Då sade kvinnan till honom: Jag vet, att Messias skall komma, han som kallas Kristus. När han kommer, skall han undervisa oss om allt.

26. Jesus sade till henne: Jag, som talar med dig, är densamme.

Joh. 9:37.

27. Och i det samma kom hans lärjungar och de var förvånade över, att han talade med en kvinna. Dock sade ingen: Vad vill du henne? eller: Varför talar du med henne?

28. Då lät kvinnan sin kruka stå, och gick in i staden och sade till folket:

29. Kom och se en man, som har sagt mig allt det jag har gjort. Är inte denne Kristus?

30. Då gick de ut ur staden och kom till honom.

31. Under tiden bad lärjungarna honom, och sade: Rabbi, ät.

32. Han sade till dem: Jag har mat att äta, som ni inte vet om.

33. Då sade lärjungarna till varandra: Inte kan väl någon ha burit något till honom att äta?

34. Jesus sade till dem: Min mat är att göra hans vilja, som har sänt mig, och att fullborda hans verk.

35. Säger ni inte: Ännu är det fyra månader, innan skördetiden kommer? Se, jag säger er: Lyft upp era ögon,

och se på fälten, hur de redan har vitnat till skörd.

Matt. 9:37. Luk. 10:2.

36. Och den som skördar han får lön och samlar frukt till evigt liv, för att både den som sår och den som skördar skall glädja sig tillsammans.

37. Ty här är det ordet sant, att en är den som sår, och en annan den som skördar.

38. Jag sände er ut att skörda, där ni inte har arbetat. Andra har arbetat, och ni har gått in i deras arbete.

39. Och många samariter från den staden trodde på honom på grund av kvinnans ord, när hon vittnade: Han har sagt mig allt vad jag har gjort.

40. När nu samariterna kom till honom, bad de honom, att han skulle stanna hos dem. Och han stannade där i två dagar.

41. Och många flera trodde på grund av hans ord.

42. Och de sade till kvinnan: Nu tror vi inte längre på grund av det du sagt. Ty vi har själva hört och vi vet, att han i sanning är världens Frälsare, Kristus.

Joh. 17:8. I Joh. 4:14.

43. Men två dagar därefter gick han därifrån och drog in i Galiléen.

44. Ty Jesus vittnade själv att en profet inte blir aktad i sitt hemland.

Matt. 13:57. Mark. 6:4. Luk. 4:24.

45. När han så kom till Galiléen tog galiléerna emot honom, efter att de hade sett allt, som han hade gjort i Jerusalem under högtiden. Ty de hade också varit där vid högtiden.

Matt. 4:12. Mark. 1:14. Joh. 2:23.

46. Så kom Jesus åter till Kana i Galiléen, där han hade gjort vattnet till vin. Och där var i Kapernaum en man i kungens tjänst, vars son låg sjuk.

Joh. 2:1, 11.

47. När han hörde, att Jesus hade kommit från Judéen till Galiléen, gick han till honom och bad honom, att han skulle komma ner och bota hans son, ty han låg för döden.

48. Då sade Jesus till honom: Utan att ni ser tecken och under, tror ni inte.

1 Kor. 1:22.

49. Mannen som var i kungens tjänst sade till honom: Herre, kom ner innan mitt barn dör.

50. Jesus sade till honom: Gå, din son lever! Då trodde mannen ordet, som Jesus sade till honom, och gick.

51. Och medan han gick ner, mötte honom hans tjänare och förkunnade för honom, och sade: Din son lever.

52. Då frågade han dem vid vilken timme han hade blivit bättre. Och de sade till honom: I går vid sjunde* timmen lämnade febern honom.

*Kl. 13 på dagen.

53. Då förstod fadern, att det var den timmen, då Jesus hade sagt till honom: Din son lever. Och han trodde och hela hans hus.

54. Detta var det andra tecknet, som Jesus gjorde, sedan han hade kommit från Judéen till Galiléen. Joh. 2:11.

5 Kapitlet

Jesus botar en sjuk vid Betesda och betygar inför judarna sin gudom.

Därefter var det en judisk högtid, och Jesus gick upp till Jerusalem. 3 Mos. 23:2. 5 Mos. 16:1.

2. Men i Jerusalem vid Fårporten finns det en damm, som på hebreiska heter Betesda, och den har fem pelargångar.

3. Där låg det en stor mängd sjuka, blinda, halta och förtvinade, som vän-

tade på att vattnet skulle komma i rörelse.

4. Ty en ängel steg ner i dammen vid en bestämd tid och rörde upp vattnet. Den som nu först steg ner i vattnet, sedan det hade satts i rörelse blev frisk, vilken sjukdom han än hade.

5. Så var där en man, som hade varit sjuk i trettioåtta år.

6. Då Jesus fick se honom, där han låg, och visste att han redan lång tid hade legat sjuk, sade han till honom: Vill du bli frisk?

7. Den sjuke svarade honom: Herre, jag har ingen människa, som kan ta mig ner i dammen, när vattnet har kommit i rörelse. Och när jag kommer, då stiger en annan ner före mig.

8. Då sade Jesus till honom: Stå upp, ta din säng och gå.

Matt. 9:6. Mark. 2:11. Luk. 5:24.

9. Och genast blev mannen frisk och tog sin säng och gick. Men det var sabbat den dagen. Joh. 9:14.

10. Därför sade judarna till honom, som hade blivit botad: Det är sabbat, det är inte tillåtet att du bär sängen.

2 Mos. 20:10. 5 Mos. 5:12. Neh. 13:19.

11. Han svarade dem: Den som gjorde mig frisk, han sade till mig: Ta din säng och gå.

12. Då frågade de honom: Vem är den mannen, som sade till dig: Ta din säng och gå?

13. Men han, som hade blivit botad, visste inte, vem han var. Ty Jesus hade dragit sig undan, eftersom det var mycket folk på den platsen.

14. Därefter fann Jesus honom i templet och sade till honom: Se, du har blivit frisk. Synda inte härefter, så att det inte händer dig något värre.

Matt. 12:45. Joh. 8:11.

15. Då gick mannen bort och talade om för judarna, att det var Jesus, som hade gjort honom frisk.

16. Därför förföljde judarna Jesus och sökte efter att döda honom, eftersom han hade gjort detta på sabbaten.

17. Men Jesus svarade dem: Min Fader verkar intill nu, också verkar jag.

Joh. 9:4, 14:10.

18. Därför sökte judarna ännu mer efter att döda honom, eftersom han inte bara bröt sabbaten, utan också kallade Gud sin Fader, och gjorde sig själv lik Gud. Joh. 7:29, 9:4, 10:33. Fil. 2:6.

19. Då talade Jesus åter och sade till dem: Sannerligen, sannerligen säger jag er: Sonen kan ingenting göra av sig själv, utan endast det han ser Fadern göra, ty allt det han gör, det gör också Sonen. Joh. 8:38.

20. Ty Fadern älskar Sonen och visar honom allt det han gör, och han skall visa honom ännu större gärningar än dessa, så att ni skall förundra er.

Joh. 3:35.

21. Ty såsom Fadern uppväcker de döda och gör dem levande, så gör också Sonen levande vem han vill.

22. Ty inte heller dömer Fadern någon, utan har överlåtit all dom åt Sonen,

Matt. 11:27, 28:18. Joh. 17:2. Apg. 17:31.

23. för att alla skall ära Sonen, såsom de ärar Fadern. Den som inte ärar Sonen ärar inte heller Fadern, som har sänt honom. 1 Joh. 2:23.

24. Sannerligen, sannerligen säger jag er: Den som hör mitt ord och tror honom, som har sänt mig, han har evigt liv och kommer inte under domen, utan har övergått från döden till livet. Luk. 23:43. Joh. 3:18, 6:40, 47, 8:51.

Ef. 2:6. 1 Joh. 3:4.

25. Sannerligen, sannerligen säger jag

er: Den stund skall komma och är redan inne, då de döda skall höra Guds Sons röst, och de som hör skall leva.

Rom. 6:4. Gal. 2:20. Ef. 2:1f.

1 Tim. 5:6. Upp. 3:1.

26. Ty såsom Fadern har liv i sig själv, så har han också gett Sonen att ha liv i sig själv.

27. Och han har även gett honom makt att döma, eftersom han är Mäniskosonen.

28. Förundra er inte över detta. Ty den stund skall komma, då alla, som är i gravarna, skall höra hans röst.

Dan. 12:2. 1 Kor. 15:52. 1 Thess. 4:16.

29. och komma fram, de som har gjort det goda till livets uppståndelse, och de som gjort det onda, till domens uppståndelse. Matt. 25:46.

30. Jag kan inget göra av mig själv. Som jag hör, så dömer jag, och min dom är rätt, ty jag söker inte min vilja, utan Faderns vilja, som har sänt mig.

Joh. 6:38.

31. Om jag vittnar om mig själv, så är mitt vittnesbörd inte sant.

32. Det är en annan som vittnar om mig, och jag vet att det vittnesbörd är sant som han vittnar om mig.

Jes. 42:1. Matt. 17:5. Joh. 8:14f.

33. Ni har sänt bud till Johannes, och han har vittnat för sanningen.

Joh. 1:19.

34. Men jag tar inte emot vittnesbörd av någon människa, utan jag säger detta, för att ni skall bli frälsta.

35. Han var det brinnande och skinnande ljuset, och ni ville för en stund fröjdas i hans ljus.

36. Men jag har ett större vittnesbörd än Johannes vittnesbörd. Ty de gärningar, som Fadern har gett mig att fullborda, de gärningar som jag gör, vittnar om mig att Fadern har sänt mig. Matt. 3:17. Joh. 1:32-33, 10:25.

37. Och Fadern, som har sänt mig har själv vittnat om mig. Ni har aldrig någonsin hört hans röst eller sett hans gestalt.

2 Mos. 33:20. 5 Mos. 4:12. Mark. 1:11, 9:7.
Luk. 3:22, 9:35. Joh. 6:27, 12:28.
1 Tim. 6:16. 2 Petr. 1:17. 1 Joh. 4:12.

38. Och hans ord har ni inte låtit förbli i er, för ni tror inte på den som han har sänt.

39. Ni rannsakar Skrifterna, därför att ni menar er ha evigt liv i dem, och det är de som vittnar om mig.

5 Mos. 18:15. Jes. 8:20, 34:16. Jer. 23:5.
Dan. 9:24. Luk. 16:29, 24:27. Joh. 1:45.

40. Och ni vill inte komma till mig för att få liv.

41. Jag tar inte emot ära av människor,

42. men jag känner er, att ni inte har Guds kärlek i er.

43. Jag har kommit i min Faders namn, och ni tar inte emot mig. Om en annan kommer i sitt eget namn, honom tar ni emot.

Matt. 24:5.

44. Hur kan ni tro, ni som tar emot ära, av varandra och inte söker den ära, som endast kommer från Gud?

Matt. 23:5. Joh. 12:43. Rom. 2:29.

45. Ni skall inte mena, att jag skall anklaga er hos Fadern. Det finns en som anklagar er, nämligen Mose, som ni hoppas på.

46. Trodde ni Mose, så hade ni trott mig, ty om mig har han skrivit.

1 Mos. 3:15, 22:18, 49:10. 5 Mos. 18:18.

47. Men om ni inte tror hans skrifter, hur skall ni då kunna tro mina ord?

6 Kapitlet

Jesus bespisar fem tusen män, går på vattnet och undervisar om livets bröd. Petrus bekännelse.

Därefter for Jesus över Galileiska sjön, som är vid Tiberias.

2. Och mycket folk följde honom, därför att de såg de tecken, som han gjorde med dem som var sjuka.

3. Jesus gick upp på ett berg och satte sig där med sina lärjungar.

4. Och påsken, judarnas högtid, var nära.

2 Mos. 12:18. 3 Mos. 23:5.

4 Mos. 28:16. 5 Mos. 16:1.

5. Då nu Jesus lyfte upp sina ögon och såg, att mycket folk kom till honom, sade han till Filippus: Var skall vi köpa bröd, så att dessa får äta?

Matt. 14:15. Mark. 6:35. Luk. 9:12.

6. Detta sade han för att sätta honom på prov, ty själv visste han vad han skulle göra.

7. Filippus svarade honom: Bröd för tvåhundra denarer* vore inte nog, för att var och en av dem skulle få ett litet stycke. *En denar motsvarar en dagslön.

8. Då sade en annan av hans lärjungar, Andreas, Simon Petrus bror till honom:

9. Här är en pojke, som har fem kornbröd och två fiskar, men vad förslår det till så många?

2 Kon. 4:43.

10. Jesus sade: Låt folket slå sig ner. Och på den platsen var mycket gräs. Då satte de sig ner, omkring femtusén män.

11. Och Jesus tog bröden, tackade Gud och gav lärjungarna, och lärjungarna delade ut åt dem som hade satt sig ner, likaså också av fiskarna, så mycket de ville.

1 Sam. 9:13.

12. Då de var mätta, sade han till sina lärjungar: Samla ihop de överblivna

styckena, så att ingenting går förlorat.

13. Då samlade de ihop dem och fyllde tolv korgar med stycken, som hade blivit över av de fem kornbröden som de hade ätit av.

14. När nu människorna hade sett det tecken, som Jesus hade gjort, sade de: Sannerligen, är denne den Profeten som skall komma i världen.

5 Mos. 18:15, 18. Luk. 7:16, 24:19.

Joh. 1:21, 4:19, 7:40.

15. När då Jesus visste, att de tänkte komma och ta honom med våld och göra honom till konung, drog han sig åter undan till berget, han själv ensam.

Matt. 14:23. Mark. 6:47.

16. Och när aftonen kom, gick hans lärjungar ner till sjön

17. Och steg i en båt och for över sjön till Kapernaum. Det hade då redan blivit mörkt, och Jesus hade inte kommit till dem.

18. Och sjön gick hög, ty det blåste hårt.

19. När de nu hade rott ungefär tjugofem eller trettio stadier*, fick de se Jesus gå på sjön och närma sig båten, och de blev förfärade.

*ca fem-sex kilometer.

20. Då sade han till dem: Det är jag, var inte rädda!

21. De ville då ta upp honom i båten, och i det samma var båten framme vid det land, dit de var på väg.

22. Dagen därefter, sedan folket, som stod på andra sidan sjön, hade sett, att där inte hade funnits någon annan båt än den enda, i vilken hans lärjungar hade stigit i, och att Jesus inte hade stigit i den båten med sina lärjungar, utan att hans lärjungar hade farit bort ensamma.

23. Men andra båtar hade kommit

från Tiberias och lagt till nära den platsen, där folket hade ätit brödet, efter det att Herren hade uttalat tacksägelsen.

24. När nu folket såg att Jesus inte var där och inte heller hans lärjungar, steg de också själva i båtarna och kom till Kapernaum och sökte Jesus.

25. Och då de fann honom på andra sidan sjön, sade de till honom: Rabbi, när kom du hit?

26. Jesus svarade dem och sade: Sannerligen, sannerligen säger jag er: Ni söker mig inte därför att ni har sett tecken, utan därför att ni har ätit av bröden och blivit mätta.

27. Verka inte för den mat, som förgås, utan för den, som förblir till evigt liv och som Människosonen skall ge er. Ty honom har Fadern, Gud själv beseglat*.

*insegel, sigill.

Matt. 3:17, 17:5. Mark. 1:11, 9:7.

Luk. 3:22, 9:35. Joh. 1:32-33, 5:37,

8:18, 11:26. 2 Petr. 1:17.

28. Då sade de till honom: Vad skall vi göra för att kunna verka Guds verk?

29. Jesus svarade och sade till dem: Detta är Guds verk, att ni tror på den som han har sänt.

1 Joh. 3:23.

30. Då sade de till honom: Vad gör du då för tecken, så att vi kan se det och tro dig? Vad är det du gör?

Matt. 12:38, 16:1. Mark. 8:11

Luk. 11:29. 1 Kor. 1:22.

31. Våra fäder åt manna i öknen, som det står skrivet: Han gav dem bröd från himlen att äta.

2 Mos. 16:4. Ps. 78:24. 1 Kor. 10:3.

32. Då sade Jesus till dem: Sannerligen, sannerligen säger jag er: Mose gav er inte brödet från himlen, utan min Fader ger er det sanna* brödet från himlen.

*KXII: rätta. 4 Mos. 11:7.

33. Ty Guds bröd är det, som kom-

mer ner från himlen och ger världen liv.

34. Då sade de till honom: Herre, ge oss alltid det brödet.

35. Jesus sade till dem: Jag är livets bröd. Den som kommer till mig skall inte hungra, och den som tror på mig skall aldrig törsta.

Jes. 55:1 Matt. 11:28. Joh. 4:14, 7:37.

36. Men jag har sagt er, att ni har sett mig och tror ändå inte.

37. Allt det min Fader ger mig, det kommer till mig, och den som kommer till mig skall jag sannerligen inte kasta ut.

38. Ty jag har kommit ner från himlen, inte för att göra min vilja, utan hans vilja, som har sänt mig.

Matt. 26:39. Mark. 14:36.

Luk. 22:42. Joh. 4:34, 5:30.

39. Och detta är min Faders vilja, som har sänt mig, att jag inte skall förlora något av allt det som han har gett mig, utan att jag skall uppväcka det på den yttersta dagen.

Joh. 10:28, 17:12, 18:9. Apg. 1:20.

40. Detta är hans vilja, som har sänt mig, att var och en som ser Sonen och tror på honom skall ha evigt liv, och jag skall uppväcka honom på den yttersta dagen.

Joh. 3:15, 16, 11:24.

41. Då knorrade judarna över honom, därför att han sade: Jag är det bröd, som har kommit ner från himlen.

42. Och de sade: Är denne inte Jesus, Josefs son, vilkens far och mor vi känner? Hur kan han då säga: Jag har kommit ner från himlen?

Matt. 13:55. Mark. 6:3. Luk. 4:22. Joh. 7:27.

43. Då svarade Jesus och sade till dem: Knorra inte med varandra.

44. Ingen kan komma till mig, om inte Fadern som har sänt mig drar honom,

och jag skall uppväcka honom på den yttersta dagen.

45. Det är skrivet hos profeterna: De skall alla bli lärda av Gud. Var och en som har hört Fadern och lärt av honom, han kommer till mig.

Jes. 54:13. Jer. 31:34. Joh. 1:18.

1 Thess. 4:9. Hebr. 8:10, 10:16.

46. Inte så, att någon har sett Fadern, utom den som är från Gud. Han har sett Fadern.

Matt. 11:27. Luk. 10:22. Joh. 1:18.

47. Sannerligen, sannerligen säger jag er: Den som tror på mig har evigt liv.

Joh. 3:18, 36.

48. Jag är livets bröd.

49. Era fäder åt manna i öknen, och de dog.

2 Mos. 16:15. Hebr. 3:16, 19.

50. Men detta är det bröd, som kommer ner från himlen, för att den som äter av det inte skall dö.

51. Jag är det levande brödet, som kommer ner från himlen. Den som äter av det brödet, han skall leva i evighet. Och det bröd, som jag skall ge är mitt kött, som jag skall ge för världens liv.

Joh. 3:13.

52. Då tvistade judarna med varandra, och sade: Hur kan denne ge oss sitt kött att äta?

Joh. 3:9.

53. Jesus sade till dem: Sannerligen, sannerligen säger jag er: Om ni inte äter Människosonens kött och dricker hans blod, har ni inte liv i er.

Mark. 16:16. Joh. 1:12.

54. Den som äter mitt kött och dricker mitt blod har evigt liv, och jag skall uppväcka honom på den yttersta dagen.

55. Ty mitt kött är verklig* mat, och mitt blod är verklig* dryck.

*KXII: rätt.

56. Den som äter mitt kött och dricker mitt blod förblir i mig och jag i honom.

57. Såsom den levande Fadern har sänt mig, och jag lever för Faderns skull, så skall också den som äter mig leva för min skull.

58. Detta är det bröd, som har kommit ner från himlen, inte som mannat era fäder åt och sedan dog. Den som äter detta bröd, han skall leva i evighet. Joh. 3:13.

59. Detta sade han, då han undervisade i synagogan i Kapernaum.

60. Många av hans lärjungar sade, när de hörde detta: Detta är ett hårt tal, vem kan höra det?

61. Men Jesus, som visste inom sig själv, att hans lärjungar knorrade över detta, sade till dem: Tar ni anstöt av detta?

62. Hur skall det då bli, om ni får se Människosonen stiga upp dit, där han förut var? Mark. 16:19. Luk. 24:51.

Joh. 3:13. Apg. 1:9. Ef. 4:8.

63. Anden är den som gör levande, köttet är inte till någon nytta. De ord jag talar till er är ande och är liv.

2 Kor. 3:6.

64. Men ibland er finns det några som inte tror. Ty Jesus visste från begynnelsen, vilka de var, som inte trodde, och vem det var, som skulle förråda honom. Joh. 2:25, 13:11.

65. Och han sade: Därför har jag sagt er att ingen kan komma till mig om det inte blir honom givet av min Fader.

66. Från den tiden drog sig många av hans lärjungar tillbaka och vandrade inte längre med honom.

67. Då sade Jesus till de tolv: Inte vill väl också ni gå bort?

68. Simon Petrus svarade honom: Herre, till vem skall vi gå? Du har det eviga livets ord, Apg. 5:20.

69. och vi tror och förstår att du är Kristus, den levande Gudens Son.

Matt. 16:16. Mark. 8:29. Luk. 9:20. Joh. 11:27.

70. Jesus svarade dem: Har jag inte utvalt er, ni tolv? Och ändå är en av er en djävul. Luk. 6:13. Joh. 8:44.

71. Men det sade han om Judas Iskariot, Simons son. Ty han var den som skulle förråda honom, och var en av de tolv.

7 Kapitlet.

Jesus går upp till lövhyddohögtiden och undervisar i templet. Fariséerna söker förgäves att gripa honom.

Därefter vandrade Jesus omkring i Galiléen. Ty han ville inte vandra omkring i Judéen, därför att judarna sökte efter tillfälle att döda honom.

2. Judarnas lövhyddohögtid var nu nära. 3 Mos. 23:34.

3. Då sade hans bröder till honom: Bege dig härifrån och gå till Judéen, så att också dina lärjungar får se dina gärningar, som du gör.

Matt. 12:46. Mark. 3:31.

Luk. 8:19. Apg. 1:14.

4. Ty ingen som vill vara känd gör något i hemlighet. Om du gör sådana ting, så uppenbara dig för världen.

5. Ty inte ens hans bröder trodde på honom. Mark. 3:21.

6. Då sade Jesus till dem: Min tid har ännu inte kommit, men för er är tiden alltid läglig.

7. Världen kan inte hata er, men mig hatar den, ty jag vittnar om den, att dess gärningar är onda.

Joh. 3:19, 14:17, 15:18.

8. Gå ni upp till denna högtid. Jag går

ännu inte upp till denna högtid, ty min tid är inte ännu fullbordad. Joh. 8:20.
9. Sedan han hade sagt detta till dem, blev han kvar i Galiléen.

10. Men när hans bröder hade gått upp, då gick också han upp till högtiden, dock inte öppet utan liksom i hemlighet.

11. Då sökte judarna efter honom under högtiden och sade: Var är han?
Joh. 11:56.

12. Och bland folket talades det mycket i det tysta om honom. Somliga sade: Han är god, och andra sade: Nej, han vilseleder folket.

Matt. 21:46. Luk. 7:16. Joh. 6:14.

13. Dock talade ingen öppet om honom, av rädsla för judarna.

Joh. 9:22, 12:42, 19:38.

14. Då nu halva högtiden var förbi, gick Jesus upp till templet och undervisade.

15. Och judarna förundrade sig och sade: Hur kan denne förstå Skriften, han som inte har studerat?

16. Jesus svarade dem och sade: Min lära är inte min utan hans som har sänt mig.
Joh. 8:28, 12:49, 14:10, 24.

17. Den som vill göra hans vilja, han skall förstå, om denna lära är från Gud, eller om jag talar av mig själv.

18. Den som talar av sig själv, han söker sin egen ära men den som söker hans ära, som har sänt honom, han är sannfärdig och orättfärdighet finns inte i honom.
Joh. 5:41.

19. Gav inte Mose er lagen? Och likväl håller ingen av er lagen. Varför försöker ni att döda mig?

2 Mos. 20:1, 24:3. Matt. 12:14. Mark. 3:6.

Joh. 5:16f, 10:39, 11:53. Apg. 7:53.

20. Folket svarade och sade: Du har en ond ande*. Vem söker efter att döda dig?
*KXII: djävulen. Joh. 8:48, 52, 10:20.

21. Jesus svarade och sade till dem: En gärning gjorde jag, och ni förundrar er alla däröver.

22. Mose gav er omskärelsen – inte så, att den är från Mose, utan den är från fäderna – och ändå omskar ni människor också på sabbaten.

1 Mos. 17:10. 3 Mos. 12:3.

Apg. 7:8. Rom. 4:11.

23. Om nu en människa tar emot omskärelsen på sabbaten, för att man inte skall bryta mot Mose lag, varför blir ni då vrede på mig, därför att jag gjorde hela människan frisk på sabbaten?

24. Döm inte efter det ni ser, utan döm en rätt dom.

5 Mos. 1:16-17. Ords. 24:23. Jak. 2:1.

25. Då sade några av folket i Jerusalem: Är inte denne den, som de söker efter att döda?

26. Och se, han talar fritt, och de säger inget till honom. Har då råds herrarna verkligen kommit till insikt, att denne i sanning är Kristus?

27. Vi vet dock, varifrån han är, men när Kristus kommer, vet ingen varifrån han är.

Matt. 13:55. Mark. 6:3. Luk. 4:22. Joh. 6:42.

28. Då ropade Jesus, där han undervisade i templet, och sade: Ja, ni känner mig, och ni vet varifrån jag är. Och ändå har jag inte kommit av mig själv, men den som har sänt mig, han är sannfärdig, och honom känner ni inte.
Joh. 8:26f. Rom. 3:4.

29. Men jag känner honom, ty jag är från honom, och han har sänt mig.

Matt. 11:27. Joh. 10:15.

30. Då försökte de gripa honom. Dock kom ingen med sina händer vid honom, ty hans stund var ännu inte kommen.
Mark. 11:18.

Luk. 19:47-48, 20:19. Joh. 8:20, 37.

31. Men många av folket trodde på honom, och de sade: När Kristus kommer, inte skall han väl göra flera tecken, än denne har gjort? Joh. 8:30.

32. Sådant fick fariséerna höra folket i tysthet säga om honom. Då sände fariséerna och översteprästerna ut tjänare för att gripa honom.

33. Men Jesus sade till dem: Ännu en liten tid är jag hos er, och sedan går jag bort till honom som har sänt mig.

Joh. 16:16.

34. Ni skall söka efter mig och inte finna mig, och där jag är, dit kan ni inte komma.

Joh. 8:21, 13:33.

35. Då sade judarna till varandra: Vart tänker denne gå, eftersom vi inte skall finna honom? Inte tänker han väl gå till dem som är kringspredda bland grekerna och lära grekerna?

36. Vad är det för ett ord som han sade: Ni skall söka mig och inte finna mig? Och där jag är, dit kan ni inte komma?

37. Men på den sista dagen i högtiden, som också var den största, stod Jesus och ropade, och sade: Om någon törstar, må han komma till mig och dricka.

3 Mos. 23:36. Jes. 55:1.

Joh. 4:14, 6:35. Upp. 22:17.

38. Den som tror på mig, såsom skriften säger, av hans innersta skall strömmar av levande vatten flyta fram.

Jes. 12:3, 44:3, 58:11. Sak. 14:8.

39. Men detta sade han om Anden, som de som trodde på honom skulle få. Ty den Helige Ande var då ännu inte given, eftersom Jesus ännu inte hade blivit förhärligad.

Joel 2:28. Apg. 2:17. 2 Joh. 16:7.

40. Många av folket, som hörde detta tal, sade: Denne är sannerligen Profeten.

5 Mos. 18:15, 18. Matt. 21:46.

Luk. 7:16. Joh. 1:21, 4:42, 6:14.

41. Andra sade: Denne är Kristus. Men andra: Inte kommer Kristus från Galiléen?

1 Joh. 1:46.

42. Säger inte skriften, att Kristus skall komma av Davids säd och från staden Betlehem, där David var?

1 Sam. 16:1. Ps. 89:4. 132:11.

Mik. 5:2. Matt. 2:5. Luk. 2:4.

43. Då uppstod det oenighet bland folket för hans skull.

Joh. 9:16, 10:19.

44. Och några av dem ville gripa honom, men ingen lade händerna på honom.

45. Då kom tjänarna tillbaka till översteprästerna och fariséerna, och dessa sade till dem: Varför har ni inte fört honom hit?

46. Tjänarna svarade: Aldrig har någon människa så talat som den mannen.

47. Fariséerna svarade dem: Är ni också förvillade?

48. Inte har väl någon av råds-herrarna eller fariséerna trott på honom?

Job. 12:42. 1 Kor. 1:20, 2:8.

49. Men detta folk, som inte känner lagen, är förbannat.

50. Då sade Nikodemus till dem, han som kom till honom om natten och själv var en av dem:

Joh. 3:2, 19:39.

51. Inte dömer vår lag någon, utan att man först förhör honom och får veta vad han gör?

2 Mos. 23:1. 3 Mos. 19:15.

5 Mos. 1:17, 17:4, 8, 19:15.

52. De svarade och sade till honom: Inte är väl du också från Galiléen? Rannsaka och se, att från Galiléen har ingen profet uppstått.

53. Och så gick var och en hem till sitt.

8 Kapitlet

Berättelsen om en kvinna som beskylldes för hor. Jesus vittnar om sig själv att han är världens ljus och försvarar sig mot fariséerna.

Jesus gick till Oljeberget.

2. Tidigt på morgonen kom han åter till templet, och allt folket kom till honom. Och han satte sig ner och undervisade dem.

3. Då förde de skriftlärdar och fariséerna till honom en kvinna, som var ertappad med hor. Och när de hade fört fram henne,

4. sade de till honom: Mästare, denna kvinna har på bar gärning blivit ertappad med hor.

5. Och Mose har befallt oss i lagen, att sådana skall stenas. Men vad säger du? 3 Mos. 20:10. 5 Mos. 22:22.

6. Detta sade de för att fresta honom, för att de skulle ha något att anklaga honom för. Då böjde Jesus sig ner och skrev med fingret på jorden. Jer. 17:13.

7. När de nu stod fast vid sin fråga, reste han sig upp och sade till dem: Den av er som är utan synd kastar första stenen på henne. 5 Mos. 17:7.

8. Och han böjde sig åter ner och skrev på jorden. Jer. 17:13.

9. När de hörde detta kände de sig överbevisade av samvetet, och gick ut, den ene efter den andre, de äldste först ända till de sista, och Jesus blev lämnad ensam med kvinnan, som stod kvar där.

10. När Jesus reste sig upp och inte såg någon utom kvinnan, sade han till henne: Kvinna, var är dina åklagare? Har ingen dömt dig?

11. Hon sade: Herre, ingen. Då sade

Jesus: Inte heller jag dömer dig. Gå och synda inte härefter.

12. Åter talade Jesus till dem, och sade: Jag är världens ljus. Den som följer mig skall inte vandra i mörkret utan skall ha livets ljus.

Joh. 1:5, 9, 9:5, 12:35, 46.

13. Då sade fariséerna till honom: Du vittnar om dig själv. Ditt vittnesbörd är inte sant.

14. Jesus svarade och sade till dem: Om jag än vittnar om mig själv, så är dock mitt vittnesbörd sant. Ty jag vet varifrån jag har kommit och vart jag går, men ni vet inte varifrån jag kommer och vart jag går. Joh. 5:31.

15. Ni dömer efter köttet, jag dömer ingen.

16. Och om jag än dömer, så är min dom rätt, ty jag är inte ensam, utan Fadern som har sänt mig är med mig.

17. Det är också skrivet i er lag, att två människors vittnesbörd är sant.

5 Mos. 17:6, 19:15. Matt. 18:16.

2 Kor. 13:1. Hebr. 10:28.

18. Jag vittnar om mig själv. Också Fadern som har sänt mig vittnar om mig.

19. Då sade de till honom: Var är din Fader? Jesus svarade: Ni känner varken mig eller min Fader. Om ni kände mig, så kände ni också min Fader.

20. Dessa ord talade Jesus vid offerkistan, då han undervisade i templet. Och ingen grep honom, ty hans stund hade ännu inte kommit. Joh. 7:8, 30.

21. Då sade Jesus åter till dem: Jag går bort, och ni skall söka efter mig, och ni skall dö i er synd. Dit jag går, kan ni inte komma. Joh. 7:34, 13:33.

22. Då sade judarna: Inte vill han väl döda sig själv, eftersom han säger: Dit jag går, kan ni inte komma?

23. Och han sade till dem: Ni är nerifrån, jag är ovanifrån. Ni är av denna världen, jag är inte av denna världen.

Joh. 3:31.

24. Så har jag nu sagt er, att ni skall dö i era synder. Ty om ni inte tror, att Jag är, skall ni dö i era synder.

25. Då sade de till honom: Vem är du? Och Jesus sade till dem: Det som jag också från början har talat till er.

26. Jag har mycket att tala och döma ifråga om er. Men den som har sänt mig är sannfärdig, och vad jag har hört av honom, det talar jag till världen.

Joh. 7:28.

27. Men de förstod inte att han talade till dem om Fadern.

28. Då sade Jesus till dem: När ni har upphöjt Människosonen, då skall ni förstå, att Jag är, och att jag inte gör något av mig själv, utan såsom Fadern har lärt mig, så talar jag.

Joh. 12:32.

29. Och den som har sänt mig är med mig. Fadern har inte lämnat mig ensam, ty jag gör alltid det som behagar honom.

30. När han talade detta, trodde många på honom.

31. Då sade Jesus till de judar som trodde på honom: Om ni förblir i mitt ord, så är ni i sanning* mina lärjungar.

*KXII: mina rätta lärjungar.

32. Och ni skall förstå sanningen, och sanningen skall göra er fria. Rom. 6:18.

33. De svarade honom: Vi är Abrahams säd och har aldrig varit någons slavar. Hur kan då du säga: Ni skall bli fria?

34. Jesus svarade dem: Sannerligen, sannerligen säger jag er: Var och en som gör synd är syndens slav.

Rom. 6:16. 2 Petr. 2:19.

35. Men slaven blir inte kvar i huset

för evigt. Sonen blir kvar där för evigt.

36. Om nu Sonen gör er fria, så är ni verkligen fria.

37. Jag vet, att ni är Abrahams säd, men ni söker efter att döda mig, eftersom mitt ord inte har något rum hos er.

38. Jag talar det som jag har sett hos min Fader, och ni gör också det ni har sett hos er fader.

39. De svarade och sade till honom: Abraham är vår fader. Jesus sade till dem: Vore ni Abrahams barn, då gjorde ni Abrahams gärningar.

40. Men nu söker ni efter att döda mig, en man som har sagt er sanningen, som jag har hört av Gud. Så gjorde inte Abraham.

41. Ni gör er faders gärningar. Då sade de till honom: Vi är inte födda utom äktenskapet. Vi har en enda Fader, nämligen Gud.

42. Jesus sade till dem: Vore Gud er fader, så älskade ni ju mig, ty från Gud har jag utgått och kommit. Ty jag har inte kommit av mig själv, utan han har sänt mig.

43. Varför förstår ni inte mitt tal? Därför att ni inte kan höra mitt ord.

44. Ni har djävulen till fader, och er faders begär vill ni efterfölja. Han har varit en mördare från begynnelsen, och han står inte kvar i sanningen, ty sanning finns inte i honom. När han talar lögn, talar han av sitt eget, därför att han är en lögnare och lögnens fader.

1 Joh. 3:8. Jud. v. 6.

45. Men eftersom jag säger er sanningen, tror ni mig inte.

46. Vem av er överbevisar mig om synd? Om jag nu säger sanningen, varför tror ni mig inte?

47. Den som är av Gud, han hör Guds

ord. Därför hör ni inte, eftersom ni inte är av Gud.

1 Joh. 4:6.

48. Då svarade judarna och sade till honom: Säger vi inte rätt, att du är en samarit och har en ond ande*?

*KXII: djävulen. Joh. 7:20, 10:20.

49. Jesus svarade: Jag har inte någon ond ande*, utan jag ärar min Fader, men ni vanäras mig.

*KXII: djävulen

50. Jag söker inte min ära. Det finns en som söker den och som dömer.

51. Sannerligen, sannerligen säger jag er: Den som håller mitt ord skall aldrig i evighet se döden.

52. Då sade judarna till honom: Nu förstår vi, att du har en ond ande*. Abraham är död och profeterna, och du säger: Den som håller mitt ord skall aldrig i evighet smaka döden.

*KXII: djävulen.

53. Är du förmer än vår fader Abraham som är död? Profeterna är också döda. Till vem gör du dig själv?

54. Jesus svarade: Är det så, att jag ärar mig själv, så är min ära ingenting värd. Min Fader, som ni säger vara er Gud, är den som ärar mig.

55. Likväl har ni inte känt honom, men jag känner honom, och om jag säger att jag inte känner honom, blir jag en lögnare liksom ni. Men jag känner honom och håller hans ord.

56. Abraham, er fader, fröjdade sig över att han skulle få se min dag. Han såg den och blev glad.

57. Då sade judarna till honom: Du är ännu inte femtio år, och du har sett Abraham!

58. Jesus sade till dem: Sannerligen, sannerligen säger jag er: Jag är, förän Abraham blev till.

59. Då tog de upp stenar för att kasta på honom. Men Jesus gömde sig och

gick ut från templet. Han gick mitt igenom dem och kom förbi på det sättet.*

*Den sista meningen saknas i KXII:s Bibel. Joh. 10:31.

9 Kapitlet

Jesus botar en man, som var född blind.

Och när han gick vidare, fick han se en man, som var född blind.
2. Och hans lärjungar frågade honom och sade: Rabbi, vem syndade, denne eller hans föräldrar, eftersom han föddes blind?

3. Jesus svarade: Varken denne eller hans föräldrar har syndat, utan detta har skett, för att Guds verk skall uppenbaras på honom.

Joh. 11:4.

4. Jag måste verka hans verk, som har sänt mig, medan det är dag. Natten kommer, då ingen kan verka.

5. Så länge jag är i världen, är jag världens ljus.

Joh. 1:5, 9, 8:12, 12:35, 46.

6. Då han hade sagt detta, spottade han på jorden och gjorde en deg av spotten och strök degen på den blindes ögon

7. och sade till honom: Gå bort och tvätta dig i dammen Siloam, det betyder utsänd. Han gick och tvättade sig och kom tillbaka seende.

8. Grannarna och de som förut hade sett honom att han var blind* sade: Är inte denne den som satt och tiggde?

*KXII: en tiggare

9. Somliga sade: Det är han. Andra sade: Han är lik honom. Men han själv sade: Det är jag.

10. Då sade de till honom: Hur blev dina ögon öppnade?

11. Han svarade och sade: Den man-

nen, som kallas Jesus, gjorde en deg och smorde mina ögon och sade till mig: Gå till dammen Siloam och tvätta dig. Och när jag gick och tvättade mig, fick jag min syn.

12. Då sade de till honom: Var är han? Han sade: Det vet jag inte.

13. Då förde de honom som hade varit blind till fariséerna.

14. Och det var sabbat, då Jesus gjorde degen och öppnade hans ögon.

15. Åter frågade honom även fariséerna, hur han hade fått sin syn. Han sade till dem: Han lade en deg på mina ögon, och jag tvättade mig och jag ser.

16. Då sade några av fariséerna: Denne man är inte från Gud, eftersom han inte håller sabbaten. Andra sade: Hur kan en syndig människa göra sådana tecken? Och det uppstod oenighet bland dem.

17. Åter sade de till den blinde: Vad säger du om honom, eftersom han öppnade dina ögon? Då sade han: Han är en profet.

18. Men judarna trodde inte om honom, att han hade varit blind och hade fått sin syn, förrän de hade kallat till sig föräldrarna till honom som hade fått sin syn.

19. Och de frågade dem och sade: Är denne er son, som ni säger vara född blind? Hur kan han nu se?

20. Då svarade hans föräldrar dem och sade: Vi vet, att denne är vår son och att han föddes blind.

21. Men hur han nu kan se, vet vi inte, och vem som har öppnat hans ögon, vet vi inte heller. Han är gammal nog, fråga honom själv. Han kan själv tala för sig.

22. Detta sade hans föräldrar, därför

att de fruktade för judarna. Ty judarna hade redan då kommit överens om, att den som bekände honom vara Kristus, han skulle uteslutas ur synagogan.

Joh. 12:42.

23. Därför sade hans föräldrar: Han är gammal nog, fråga honom själv.

24. Åter kallade de till sig mannen som hade varit blind, och sade till honom: Ge Gud äran. Vi vet, att denne man är en syndare.

25. Han svarade och sade: Om han är en syndare, vet jag inte. Ett vet jag: Att jag var blind och ser nu.

26. Åter sade de till honom: Vad gjorde han med dig? Hur öppnade han dina ögon?

27. Han svarade dem: Jag har redan sagt er det, hörde ni inte det. Varför vill ni nu åter höra det? Vill ni också bli hans lärjungar?

28. Då hånade de honom och sade: Du är hans lärjunge, vi är Mose lärjungar.

29. Vi vet, att Gud har talat till Mose, men varifrån denne är, vet vi inte.

Joh. 8:14.

30. Då svarade mannen och sade till dem: Ja, det underliga i detta är, att ni inte vet, varifrån han är, och ändå har han öppnat mina ögon.

31. Vi vet, att Gud inte hör syndare, men den som är gudfruktig och gör hans vilja, honom hör han.

Ords. 15:29, 28:9. Jes. 1:15.

32. Ifrån världens begynnelse har man inte hört, att någon har öppnat ögonen på en, som var född blind.

33. Vore denne inte från Gud, så kunde han inget göra.

34. De svarade och sade till honom: Du är helt och hållet född i synd, och vill lära oss! Och så drev de ut honom.

35. Och Jesus fick höra, att de hade drivit ut honom, och när han fann honom, sade han till honom: Tror du på Guds Son?

36. Han svarade och sade: Herre, vem är han, att jag må tro på honom?

37. Och Jesus sade till honom: Du har sett honom, och det är han, som talar med dig.

38. Då sade han: Herre, jag tror. Och han tillbad honom.

39. Och Jesus sade: Till en dom har jag kommit i denna världen, för att de som inte ser skall bli seende, och de som ser skall bli blinda.

Job. 3:19, 12:47.

40. Och när några av fariséerna, som var med honom, hörde detta, sade de till honom: Är också vi blinda?

41. Jesus sade till dem: Vore ni blinda, så hade ni ingen synd, men nu säger ni: Vi ser, därför står er synd kvar.

Joh. 15:22.

10 Kapitlet

Jesus talar om den gode herden och vittnar vid tempelinvigningsfesten i Jerusalem, att han är Kristus, Guds Son.

Sannerligen, sannerligen, säger jag Ser: Den som inte går in genom dörren i fårahuset, utan stiger in från annat håll, han är en tjuv och en rövare.

2. Men den som går in genom dörren är herden för fåren.

3. För honom öppnar dörrvaktaren, och fåren hör hans röst, och han kallar sina egna får vid namn och för ut dem.

4. Och när han har släppt ut sina egna får, går han framför dem, och fåren

följer honom, ty de känner hans röst.
5. Men en främmande följer de inte utan flyr från honom, ty de känner inte de främmandes röst.

6. Denna liknelse talade Jesus till dem, men de förstod inte vad det var som han talade till dem.

7. Då sade Jesus åter till dem: Sannerligen, sannerligen säger jag er: Jag är dörren till fåren.

8. Alla de, som har kommit före mig, är tjuvar och rövare, men fåren hörde inte på dem.

9. Jag är dörren. Om någon går in genom mig, skall han bli frälst, och han skall gå in och gå ut och finna bete.

10. Tjuven kommer inte, utom för att stjåla, slakta och förgöra. Jag har kommit, för att de skall ha liv och ha mer än nog.

11. Jag är den gode herden. Den gode herden ger sitt liv för fåren.

Ps. 23. Jes. 40:11. Hes. 34:23, 37:24.

12. Men när den, som är lejd och inte är herden som fåren tillhör, ser vargen komma, då överger han fåren och flyr. Och vargen rövar bort dem och förskingrar fåren. *Joh. 10:12.*

13. Den lejde flyr. Ty han är lejd, och bryr sig inte om fåren.

14. Jag är den gode herden, och jag känner mina får, och de mina känner mig,

15. såsom Fadern känner mig, och jag känner Fadern, och jag ger mitt liv för fåren. *Joh. 7:29.*

16. Jag har också andra får, som inte är av detta fårahus. Dem måste jag också draga hit, och de skall höra min röst, och det skall bli en hjord och en herde. *Hes. 37:22. Matt. 28:19. Apg. 10:35.*

17. Fadern älskar mig därför att jag

ger mitt liv, för att jag skall ta det tillbaka.

18. Ingen tar det ifrån mig, utan jag ger det av mig själv. Jag har makt att ge det, och jag har makt att ta det tillbaka. Det budet fick jag av min Fader.

19. För dessa ords skull uppstod det åter oenighet bland judarna.

20. Många av dem sade: Han har en ond ande* och är från sina sinnen. Varför hör ni på honom?

*KXII: djävulen. Joh. 7:20, 8:48, 52.

21. Andra sade: Sådana ord talar inte den som har en ond ande*. Inte kan väl en ond ande* öppna blindas ögon?

*KXII: djävulen.

22. I Jerusalem inföll nu tempelinvigningens högtid, och det var vinter,
23. och Jesus gick omkring i Salomos pelargång i templet.

24. Då samlade sig judarna omkring honom och sade till honom: Hur länge skall du hålla oss i ovisshet? Om du är Kristus, så säg oss det öppet.

25. Jesus svarade dem: Jag har sagt er det, och ni tror det inte. De gärningar, som jag gör i min Faders namn, de vittnar om mig.

Joh. 5:36.

26. Men ni tror det inte, eftersom ni inte är av mina får, såsom jag sade er.

Joh. 8:19.

27. Mina får hör min röst, och jag känner dem, och de följer mig.

28. Och jag ger dem evigt liv, och de skall aldrig i evighet förgås, och ingen skall rycka dem ur min hand.

29. Min Fader, som har gett dem åt mig, är större än alla, och ingen kan rycka dem ur min Faders hand.

Joh. 14:28.

30. Jag och Fadern är ett. Joh. 17:11, 22.

31. Då tog judarna åter upp stenar för att stena honom.

Joh. 8:59.

32. Jesus svarade dem: Jag har låtit er se många goda gärningar från min

Fader. För vilken av dem stenar ni mig?
33. Judarna svarade honom och sade: Vi stenar dig inte för någon god gärning utan för hädelse, och därför att du, som är en människa, gör dig själv till Gud.

34. Jesus svarade dem: Är det inte skrivet i er lag: Jag sade, ni är gudar?

Ps. 82:6.

35. Har han nu kallat dem gudar, som Guds ord kom till. Skriften kan inte upphävas.

36. Men ni säger till honom, som Fadern har helgat och sänt i världen: Du hädar*, därför att jag sade: Jag är Guds Son.

*KXII: Du hädar Gud. Matt. 26:65.

37. Gör jag inte min Faders gärningar, så tro mig inte.

38. Men gör jag dem, tro då gärningarna, om ni inte vill tro mig, för att ni må veta och tro, att Fadern är i mig, och jag i honom. Joh. 14:10-11, 17:21-22.

39. De försökte då åter gripa honom, men han undkom deras händer.

40. Sedan drog han sig åter bort till andra sidan Jordan, till det ställe där Johannes först döpte och stannade där.

41. Och många kom till honom och sade: Johannes gjorde inget tecken, men allt vad Johannes sade om denne var sant.

42. Och många trodde där på honom.

11 Kapitlet

*Jesus uppväcker Lasarus från de döda.
Översteprästen Kaifas profetia.*

Och en man låg sjuk, vid namn Lasarus från Betania, Marias och hennes syster Martas by.

2. Det var Maria som smorde Herren med smörjelse och torkade hans fötter med sitt hår, och Lasarus som låg sjuk var hennes bror.

Matt. 26:7. Mark. 14:3. Joh. 12:3.

3. Då sände systrarna bud till honom och sade: Herre, se, den som du har kär, ligger sjuk.

4. När Jesus hörde detta, sade han: Den sjukdomen är inte till döds, utan till Guds ära, för att Guds Son därigenom skall bli förhårligad. Joh. 9:3.

5. Och Jesus hade Marta och hennes syster och Lasarus kära.

6. När han då hörde, att han var sjuk, blev han kvar på det ställe, där han var, i två dagar.

7. Därefter sade han till lärjungarna: Låt oss gå tillbaka till Judéen.

8. Lärjungarna sade till honom: Rabbi, nyss ville judarna stena dig, och nu går du dit igen?

9. Jesus svarade: Har inte dagen tolv timmar? Den som vandrar om dagen, han stöter sig inte, eftersom han ser denna världens ljus.

10. Men den som vandrar om natten, han stöter sig, därför att ljuset inte är i honom.

11. Detta talade han, och sedan sade han till dem: Lasarus, vår vän, sover, men jag går för att väcka upp honom.

12. Då sade hans lärjungar: Herre, sover han, så blir han frisk.

13. Men Jesus hade talat om hans död, och de menade, att han talade om vanlig sömn.

14. Då sade Jesus öppet till dem: Lasarus är död.

15. Och jag är glad för er skull, att jag inte var där, för att ni skall tro. Men låt oss gå till honom.

16. Då sade Tomas, som kallas Tvil-

lingen*, till de andra lärjungarna: Låt också oss gå med, för att vi må dö med honom.

*Didymus på grekiska.

17. Då Jesus kom, fann han att han redan hade legat fyra dagar i graven.

18. Och Betania låg nära Jerusalem, ungefär femton stadier* därifrån.

*Inte fullt 3 km.

En stadie motsvarar ca 190 meter.

19. Många av judarna hade kommit till Marta och Maria för att trösta dem i sorgen över deras bror.

20. När Marta hörde att Jesus kom, gick hon och mötte honom, men Maria satt hemma.

21. Då sade Marta till Jesus: Herre, hade du varit här, hade min bror inte dött.

22. Men jag vet också nu, att allt det du ber Gud om, det skall Gud ge dig.

23. Jesus sade till henne: Din bror skall stå upp igen. Joh. 6:33.

24. Marta sade till honom: Jag vet, att han skall uppstå, vid uppståndelsen på den yttersta dagen.

Luk. 14:14. Joh. 5:29.

25. Jesus sade till henne: Jag är uppståndelsen och livet. Den som tror på mig, han skall leva, om han än dör.

26. Och var och en som lever och tror på mig skall aldrig i evighet dö. Tror du detta? Joh. 5:24, 6:40, 54, 8:51.

27. Hon sade till honom: Ja, Herre, jag tror, att du är Kristus, Guds Son, som skulle komma i världen.

Matt. 16:16. Joh. 4:42, 6:69.

28. Och när hon hade sagt detta, gick hon bort och kallade hemligen på Maria, sin syster, och sade: Mästaren är här och kallar på dig.

29. När hon hörde detta, stod hon genast upp och kom till honom.

30. Men Jesus hade ännu inte kommit in i byn, utan var kvar på samma

ställe, där Marta hade mött honom.
 31. Då nu de judar, som var hos Maria inne i huset och tröstade henne, såg att hon hastigt stod upp och gick ut, följde de henne, och sade: Hon går till graven för att gråta där.
 32. Då Maria kom dit där Jesus var och fick se honom, föll hon ner för hans fötter och sade till honom: Herre, om du hade varit här, hade min bror inte dött.
 33. När Jesus såg henne gråta och såg jämväl judarna, som hade kommit med henne, gråta, blev han mycket upprörd i sin ande och uppskakad
 34. och sade: Var har ni lagt honom? De sade till honom: Herre, kom och se.
 35. Och Jesus grät.
 36. Då sade judarna: Se, hur kär han hade honom!
 37. Men somliga av dem sade: Kunde inte han, som öppnade den blindes ögon också ha gjort så att denne inte hade dött? Joh. 9:6.
 38. Då blev Jesus åter mycket upprörd i sitt innersta och gick bort till graven. Det var en grotta, och en sten låg framför den.
 39. Jesus sade: Tag bort stenen. Den dödes syster Marta sade då till honom: Herre, han luktar redan, ty han har varit död i fyra dygn.
 40. Jesus sade till henne: Sade jag dig inte att om du trodde, skulle du få se Guds härlighet?
 41. Då tog de bort stenen från stället, där den döde låg. Och Jesus lyfte upp sina ögon och sade: Fader, jag tackar dig att du har hört mig.
 42. Jag visste att du alltid hör mig, men för folkets skull, som står här omkring, säger jag detta, för att de

skall tro att du har sänt mig.
 43. Och då han hade sagt detta, ropade han med hög röst: Lasarus, kom ut.
 44. Och han, som hade varit död kom ut, bunden om händer och fötter med bindlar, och hans ansikte var ombundet med en svettduk. Jesus sade till dem: Lös honom och låt honom gå.
 45. Många av judarna, som hade kommit till Maria och sett vad Jesus hade gjort, trodde då på honom.
 46. Men några av dem gick bort till fariséerna och talade om för dem vad Jesus hade gjort.
 47. Då sammankallade översteprästerna och fariséerna ett Råd och sade: Vad skall vi göra? Denne man gör ju många tecken.

Matt. 26:3. Mark. 14:1. Luk. 22:2.

48. Om vi låter honom vara, så skall alla tro på honom och romarna kommer och tar ifrån oss både vårt land och folk.
 49. Men en av dem, Kaifas, som var överstepräst det året, sade till dem: Ni förstår ingenting
 50. och inte heller tänker ni på att det är bättre för oss, att en man dör för folket, än att hela folket förgås.

Joh. 18:14.

51. Detta sade han inte av sig själv, utan eftersom han var överstepräst det året profeterade han, att Jesus skulle dö för folket,
 52. och inte endast för folket, utan också för att han skulle församla till ett, de Guds barn som var förskingrade.
 53. Från den dagen rådslog de om att döda honom.
 54. Så vandrade nu Jesus inte mer öppet bland judarna, utan gick bort därifrån till landsbygden nära öknen,

till en stad som hette Efraim och vistades där med sina lärjungar.

55. Judarnas påsk var nära, och många från landsbygden gick upp till Jerusalem före påsken för att rena sig.

56. Då sökte de efter Jesus och talade till varandra, där de stod i templet: Vad tror ni? Kommer han inte till högtiden?

57. Och översteprästerna och fariséerna hade gett befallning att om någon visste var han fanns, skulle han anmäla det, så att de kunde gripa honom.

12 Kapitlet

Jesus smörjs i Betania och rider in i Jerusalem. Han förutsäger sin död på korset och får ett vittnesbörd från himlen. Jesus uppmanar till tro och varnar för otro.

Sex dagar före påsk kom Jesus till Betania, där Lasarus var, som hade varit död, och som han hade uppväckt från de döda.

Matt. 26:6. Mark. 14:3.

2. De ordnade där för honom en måltid, och Marta tjänade dem. Men Lasarus var en av dem som satt till bords med honom.

3. Då tog Maria ett skålpund* smörjelse av dyrbar oförfalskad nardus och smorde Jesu fötter och torkade hans fötter med sitt hår. Och huset blev uppfyllt av doft från smörjelsen.

*litra, en romersk viktenhet, omkring 325 gram.

Joh. 11:2.

4. Då sade en av hans lärjungar, Judas Iskariot, Simons son, som skulle förråda honom:

5. Varför sålde man inte denna smörjelse för trehundra denarer* och gav åt de fattiga?

*En denar motsvarar en dagslön.

6. Det sade han inte, därför att han brydde sig om de fattiga, utan därför att han var en tjuv och hade hand om kassan och bar det som lades i den.

Joh. 13:29.

7. Då sade Jesus: Låt henne vara. Hon har bevarat den till min begravningsdag.

8. Ty de fattiga har ni alltid bland er, men mig har ni inte alltid.

5 Mos. 15:11. Matt. 26:11. Mark. 14:7.

9. En stor mängd av judarna fick nu veta att han var där, och de kom dit, inte bara för Jesu skull, utan också för att få se Lasarus, som han hade uppväckt från de döda.

10. Översteprästerna rådslog då om att döda också Lasarus.

11. Ty för hans skull gick många av judarna bort och trodde på Jesus.

12. Dagen därefter, när mycket folk, som hade kommit till högtiden, fick höra att Jesus kommer till Jerusalem,

Matt. 21:8. Mark. 11:7. Luk. 19:35.

13. tog de palmkvistar och gick ut för att möta honom och ropade: Hosanna, välsignad vare han som kommer i Herrens namn, Israels konung.

Ps. 118:26.

14. Och Jesus fann en ung åsna och satte sig på den, så som det är skrivet:

15. Frukta inte, du dotter Sion. Se, din konung kommer, sittande på ett åsnefö. Jes. 62:11. Sak. 9:9. Matt. 21:5.

16. Detta förstod inte hans lärjungar till att börja med, men när Jesus hade blivit förhärligad, då kom de ihåg att detta var skrivet om honom, och att man hade gjort detta med honom.

17. Folkskaran vittnade därför om honom, de som hade varit med honom när han kallade Lasarus ut ur graven och uppväckte honom från de döda.

18. Det var också därför folket gick

ut för att möta honom, eftersom de hade hört att han hade gjort detta tecken.

19. Då sade fariséerna till varandra: Ni ser att ni inte kan utträtta något. Se, hela världen löper efter honom.

20. Bland dem som kommit upp för att tillbe under högtiden fanns också några greker.

21. De gick till Filippus, som var från Betsaida i Galiléen, bad honom och sade: Herre, vi vill se Jesus.

22. Filippus gick och sade det till Andreas. Andreas och Filippus sade det därefter till Jesus.

23. Jesus svarade dem, och sade: Stundens har kommit, att Människosonen skall bli förhärligad.

24. Sannerligen, sannerligen säger jag er: Utan att vetekornet faller i jorden och dör, så blir det ensamt, men om det dör, så bär det mycket frukt.

25. Den som älskar sitt liv skall mista det, och den som hatar sitt liv i denna världen skall bevara det till evigt liv.

Matt. 10:39, 16:25. Mark. 8:35.

Luk. 9:24, 17:33.

26. Om någon tjänar mig, skall han följa mig, och där jag är, där skall också min tjänare vara. Den som tjänar mig skall min Fader ära.

Joh. 14:3, 17:24. 1 Thess. 4:17.

27. Nu är min själ bedrövad, och vad skall jag säga? Fader, rädda mig från denna stund. Dock, det är därför jag har kommit till denna stund.

28. Fader, förhärliga ditt namn. Då kom en röst från himlen och sade: Jag har förhärligat det, och jag skall ytterligare förhärliga det.

29. Då sade folket som stod och hörde detta: Det var åskan. Andra sade: En ängel talade med honom.

30. Jesus svarade och sade: Denna

röst kom inte för min skull, utan för er skull.

31. Nu går domen över denna världen, nu skall denna världens furste bli utkastad.

Joh. 16:11.

32. Och när jag blir upphöjd från jorden, skall jag dra alla till mig.

Joh. 3:14, 8:28.

33. Men detta sade han för att ge till känna, med vilken död han skulle dö.

34. Folket svarade honom: Vi har hört av lagen att Kristus förblir för evigt. Hur kan du då säga: Människosonen måste upphöjas? Vem är denne Människoson?

2 Sam. 7:13. Ps. 89:30, 37. Ps. 110:4.

Jes. 9:6, 7. Hes. 37:25. Dan. 2:44, 7:14, 27.

35. Då sade Jesus till dem: Ännu en kort tid är ljuset hos er. Vandra medan ni har ljuset, så att mörkret inte får makt över er. Den som vandrar i mörkret vet inte vart han går. Joh. 1:9.

36. Tro på ljuset medan ni har ljuset, så att ni blir ljusets barn. Sedan Jesus hade talat detta gick han bort och dolde sig för dem.

37. Fastän han hade gjort så många tecken inför dem, trodde de inte på honom,

38. för att det ordet skulle fullbordas, som profeten Jesajas hade sagt: Herre, vem trodde vår predikan, och för vem blev Herrens arm uppenbarad?

Jes. 53:1. Rom. 10:16.

39. Därför kunde de inte tro, ty Jesaja har vidare sagt:

40. Han har förblindat deras ögon och förhärdat deras hjärtan, så att de inte kan se med ögonen och förstå med hjärtat och bli omvända, så att jag får hela dem.

Mark. 4:12. Luk. 8:10. Apg. 28:26. Rom. 11:8.

41. Detta sade Jesaja, när han såg hans härlighet och talade om honom.

42. Dock trodde likväl också många av rådsherrarna på honom, men de bekände det inte, för fariseernas skull, för att de inte skulle bli uteslutna ur synagogan.

43. Ty de älskade människors ära mer än Guds ära. Joh. 5:44.

44. Jesus ropade och sade: Den som tror på mig, han tror inte på mig, utan på honom, som har sänt mig. I Petr. 1:21.

45. Och den som ser mig, han ser honom som har sänt mig.

46. Såsom ett ljus har jag kommit i världen, för att var och en som tror på mig inte skall bli kvar i mörkret. Joh. 1:5, 8:12, 9:5. I Joh. 1:5.

47. Och om någon hör mina ord och inte tror, så dömer inte jag honom, ty jag har inte kommit för att döma världen utan för att frälsa världen. Mark. 16:16. Joh. 3:17. I Joh. 4:14.

48. Den som förkastar* mig och inte tar emot mina ord, han har en som dömer honom: det ord som jag har talat skall döma honom på den yttersta dagen. *KXII: föraktar.

49. Ty jag har inte talat av mig själv, utan Fadern som har sänt mig, han har befallt mig vad jag skall säga och vad jag skall tala. Joh. 14:10.

50. Och jag vet, att hans bud är evigt liv. Därför, vad jag talar, det talar jag, såsom Fadern har sagt mig.

13 Kapitlet

Jesus tvättar lärjungarnas fötter. Han förutsäger vem som skall förråda honom och Petrus förnekelse.

Det var före påskhögtiden. Jesus visste att hans stund hade kommit, då han skulle gå bort från denna

världen till Fadern. Och liksom han hade älskat sina egna, som var i världen, så älskade han dem in i det sista. Matt. 26:2. Mark. 14:1. Luk. 22:1.

2. Efter aftonmåltiden då djävulen redan hade ingivit Judas Iskariot, Simons son, i hjärtat att han skulle förråda honom,

3. och Jesus visste, att Fadern hade gett honom allt i hans händer, och att han hade gått ut från Gud och skulle gå till Gud, Matt. 28:18. Joh. 3:35, 17:2.

4. så stod han upp från måltiden och lade av överklädnaden och tog ett linnekläde och band det om sig.

5. Sedan hällde han vatten i ett fat och började tvätta lärjungarnas fötter och torkade dem med linneklädet, som han hade bundit om sig.

6. Så kom han till Simon Petrus. Och han sade till honom: Herre, skall du tvätta mina fötter?

7. Jesus svarade och sade till honom: Det jag gör förstår du inte nu, men längre fram skall du förstå det.

8. Petrus sade till honom: Aldrig någonsin skall du tvätta mina fötter. Jesus svarade honom: Om jag inte tvättar dig, så har du ingen del med mig.

9. Då sade Simon Petrus till honom: Herre, inte bara mina fötter utan också händerna och huvudet!

10. Jesus sade till honom: Den som är helt tvättad han behöver sedan inte tvätta mer än fötterna, och så är han helt ren. Och ni är rena, dock inte alla. Joh. 15:3. Apg. 15:9.

11. Ty han visste, vem det var som skulle förråda honom. Därför sade han: Ni är inte alla rena.

12. Sedan han hade tvättat deras fötter och tagit överklädnaden på sig igen och satt sig, sade han åter till dem: Förstår ni, vad jag har gjort med er?

13. Ni kallar mig Mästare och Herre, och ni säger rätt, ty jag är det.

Matt. 23:8, 10. 1 Kor. 8:6.

14. Om nu jag, som är er Herre och Mästare, har tvättat era fötter, är också ni skyldiga att tvätta varandras fötter.
15. Jag har gett er ett föredöme, för att ni skall göra, såsom jag har gjort med er.

1 Petr. 2:21.

16. Sannerligen, sannerligen säger jag er: Tjänaren är inte förmer än sin herre, inte heller är sändebudet förmer än den som har sänt honom.

Matt. 10:24. Luk. 6:40. Joh. 15:20.

17. Om ni vet detta, saliga är ni, om ni också gör det.

18. Inte talar jag om er alla. Jag vet vilka jag har utvalt. Men skriften måste bli fullbordad: Den som åt brödet med mig, han lyfte mot mig sin hä.

Ps. 41:10. Apg. 1:16.

19. Redan nu säger jag er det, innan det sker, för att när det har skett, ni skall tro att jag är.

20. Sannerligen, sannerligen säger jag er: Den som tar emot den som jag sänder, han tar emot mig, och den som tar emot mig, han tar emot honom som har sänt mig. Matt. 10:40. Luk. 10:16.
21. När Jesus hade sagt detta, blev han upprörd i sin ande och vittnade: Sannerligen, sannerligen säger jag er: En av er skall förråda mig.

Matt. 26:21. Mark. 14:18. Luk. 22:21.

22. Då såg lärjungarna på varandra och undrade vem han talade om.

23. Och där var en av hans lärjungar, som låg till bords invid Jesu bröst, den som Jesus älskade.

Joh. 21:20.

24. Till honom gav Simon Petrus ett tecken, att han skulle fråga, vem det var som han talade om.

25. Han lutade sig då mot Jesu bröst och sade till honom: Herre, vem är det?

26. Då svarade Jesus: Det är den, åt vem jag räcker brödet som jag nu doppar. Och när han hade doppat brödet, gav han det åt Judas Iskariot, Simons son.

27. Och efter det brödstycket for Satan in i honom. Jesus sade då till honom: Det du gör, gör det snart.

28. Men ingen av dem som låg till bords förstod, varför han sade detta till honom.

29. Ty några menade, att eftersom Judas hade hand om penningpungen, hade Jesus sagt till honom: Köp vad som behövs till högtiden, eller att han skulle ge något till de fattiga.

Joh. 12:6.

30. När han då hade tagit emot brödstycket, gick han genast ut. Och det var natt.

31. När han hade gått ut, sade Jesus: Nu är Människosonen förhärligad, och Gud är förhärligad i honom.

32. Om nu Gud är förhärligad i honom, så skall också Gud förhärliga honom i sig själv, och han skall snart förhärliga honom.

33. Kära barn, ännu en liten tid är jag hos er. Ni kommer att söka efter mig, och som jag sade till judarna, så säger jag också nu till er: Dit jag går, kan ni inte komma.

Joh. 7:34, 8:21.

34. Ett nytt bud ger jag er, att ni skall älska varandra. Såsom jag har älskat er skall också ni älska varandra.

3 Mos. 19:18. Matt. 22:39. Mark. 12:31.

Joh. 15:12. Rom. 13:8. Gal. 6:2.

1 Petr. 1:22. 1 Joh. 3:11, 4:16-17, 21. Jak. 2:8.

35. Av detta skall alla förstå, att ni är mina lärjungar, om ni har kärlek inbördes.

36. Då sade Simon Petrus till honom: Herre, vart går du? Jesus svarade honom: Dit jag går, kan du inte följa mig

nu, men längre fram skall du följa mig.

37. Petrus sade till honom: Herre, varför kan jag inte följa dig nu? Mitt liv vill jag ge för dig.

38. Jesus svarade honom: Skulle du ge ditt liv för mig? Sannerligen, sannerligen säger jag dig: Tuppen skall inte gala, förrän du tre gånger har förnekat mig.

Matt. 26:34. Mark. 14:30. Luk. 22:34.

14 Kapitlet

Början av Jesu avskedstal. Jesus talar om tro, kärlek och bön, att hålla hans bud och lovar att sända den Helige Ande.

Låt inte era hjärtan oroas. Tro på Gud och tro på mig.

2. I min Faders hus finns många boningar. Om det inte vore så, skulle jag ha sagt er, att jag går bort för att bereda er rum.

3. Och om jag än går bort för att bereda er rum, skall jag komma tillbaka och ta er till mig, för att också ni skall vara där jag är. Joh. 12:26, 17:24.

4. Och vart jag går, vet ni, och vägen vet ni.

5. Tomas sade till honom: Herre, vi vet inte, vart du går. Hur kan vi då veta vägen?

6. Jesus sade till honom: Jag är vägen, sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig.

7. Om ni hade känt mig, så hade ni också känt min Fader. Och nu känner ni honom och har sett honom.

8. Filippus sade till honom: Herre, låt oss få se Fadern, så är det nog för oss.

9. Jesus sade till honom: Så lång tid har jag varit hos er, och du känner

mig inte, Filippus? Den som har sett mig, han har sett Fadern. Hur kan du då säga: Låt oss se Fadern?

Joh. 12:45, 17:21, 23.

10. Tror du inte, att jag är i Fadern, och Fadern i mig? Orden som jag talar till er, talar jag inte av mig själv. Men Fadern, som förblir i mig, han gör gärningarna.

11. Tro mig att jag är i Fadern och Fadern i mig. Om inte, så tro mig för själva gärningarnas skull.

12. Sannerligen, sannerligen säger jag er: Den som tror på mig, han skall också göra de gärningar som jag gör, och ännu större än dessa skall han göra, ty jag går till Fadern.

13. Och allt det ni ber om i mitt namn, det skall jag göra, för att Fadern skall bli förhårligad i Sonen.

Matt. 7:7. Mark. 11:24.

Joh. 15:16, 16:23-24. Jak. 1:5.

14. Om ni ber om något i mitt namn, skall jag göra det.

15. Om ni älskar mig, så håll mina bud.

16. Och jag skall be Fadern, och han skall ge er en annan Hjälpare, för att han skall vara hos er för evigt,

17. sanningens Ande, som världen inte kan ta emot, ty den ser honom inte och känner honom inte. Men ni känner honom, ty han förblir hos er och skall vara i er.

18. Jag skall inte lämna er faderlösa, jag skall komma till er.

19. Ännu en liten tid, och världen ser mig inte mer, men ni ser mig. Ty jag lever och ni skall leva.

20. På den dagen skall ni förstå att jag är i min Fader, och ni i mig och jag i er.

21. Den som har mina bud och håller dem, han är den som älskar mig.

Den som älskar mig, han skall bli älskad av min Fader, och jag skall älska honom, och skall uppenbara mig för honom.

22. Judas, inte Iskariot, sade då till honom: Herre, hur kommer det sig att du vill uppenbara dig för oss och inte för världen?

23. Jesus svarade och sade till honom: Om någon älskar mig, skall han hålla mitt ord. Och min Fader skall älska honom, och vi skall komma till honom och ta vår boning hos honom.

Joh. 15:10.

24. Men den som inte älskar mig, han håller inte mina ord. Och det ord ni hör är inte mitt, utan Faderns, som har sänt mig.

25. Detta har jag talat till er, medan jag är kvar hos er.

26. Men Hjälparen, den Helige Ande, som Fadern skall sända i mitt namn, han skall lära er allt och påminna er om allt det jag har sagt er.

Luk. 24:49. Joh. 15:26, 16:7.

27. Frid lämnar jag åt er. Min frid ger jag er. Jag ger er inte det som världen ger. Låt inte era hjärtan oroas och var inte rädda.

28. Ni hörde, att jag sade er: Jag går bort, men jag kommer tillbaka till er. Om ni älskade mig, skulle ni glädjas att jag sade: Jag går till Fadern, ty Fadern är större än jag.

Joh. 10:29.

29. Och nu har jag sagt er det, innan det sker, för att ni skall tro, när det har skett.

Joh. 13:19.

30. Härefter talar jag inte mycket med er, ty denna världens furste kommer. Och han har ingenting i mig.

Joh. 12:31, 16:11.

31. Men för att världen skall förstå, att jag älskar Fadern och gör så som

Fadern har befallt mig. Stå upp, låt oss gå härifrån.

Joh. 10:18.

15 Kapitlet.

Fortsättning av Jesu avskedstal till lärjungarna. Förmaning till tro, kärlek och tålmod.

Jag är det sanna vinträdet, och min Fader är vingårdsmannen.

Rom. 6:5, 11:24.

2. Var och en gren i mig, som inte bär frukt den tar han bort, och var och en, som bär frukt, den rensar han, för att den skall bära mer frukt.

3. Redan nu är ni rena på grund av det ord som jag har talat till er.

Joh. 13:10. Apg. 15:9.

4. Förbli i mig, och jag i er. Såsom grenen inte kan bära frukt av sig själv, om den inte förblir i vinträdet, så kan inte heller ni det, om ni inte förblir i mig.

5. Jag är vinträdet, ni är grenarna. Den som förblir i mig, och jag i honom, han bär mycket frukt. Ty utan mig kan ni ingenting göra.

Kol. 1:23.

6. Den som inte förblir i mig kastas ut såsom en gren och förtorkas, och man samlar ihop dem och kastar dem i elden, och de brinner.

Matt. 3:10, 7:19.

7. Om ni förblir i mig, och mina ord förblir i er, så kan ni be om vad ni vill, och ni skall få det.

Joh. 16:23, 26. 1 Joh. 3:22.

8. Min Fader blir förhärligad genom att ni bär mycket frukt och blir mina lärjungar.

Matt. 5:16. 1 Petr. 2:13.

9. Såsom Fadern har älskat mig, så har jag också älskat er. Förbli i min kärlek.

10. Om ni håller mina bud, förblir ni i min kärlek, så som jag har hållit min

Faders bud och förblir i hans kärlek.
11. Detta har jag talat till er för att min glädje skall vara i er och er glädje bli fullkomlig.

12. Detta är mitt bud, att ni skall älska varandra så som jag har älskat er.

Joh. 13:14, 34. Ef. 5:2.

1 Thess. 4:9. 1 Joh. 3:11, 16, 1 Joh.4:21.

13. Ingen har större kärlek än, att han ger sitt liv för sina vänner.

14. Ni är mina vänner, om ni gör vad jag befäller er.

15. Jag kallar er inte längre tjänare. Ty tjänaren vet inte vad hans herre gör, men vänner har jag kallat er, eftersom jag låtit er veta allt vad jag har hört av min Fader.

16. Ni har inte utvalt mig, utan jag har utvalt er och jag har bestämt om er, att ni skall gå ut och bära frukt och er frukt skall bestå, för att Fadern må ge er vad ni ber honom om i mitt namn.

Matt. 28:19.

17. Detta befäller jag er, att ni älskar varandra.

18. Om världen hatar er, så skall ni veta, att den har hatat mig förr än er.
19. Om ni vore av världen, skulle världen älska sitt eget. Men eftersom ni inte är av världen, utan jag har utvalt er ur världen, därför hatar världen er.

1 Joh. 4:5-6.

20. Kom ihåg det ord, som jag sade er: Tjänaren är inte förmer än sin herre. Har de förföljt mig, så skall de också förfölja er. Har de hållit mitt ord, så skall de också hålla ert.

Matt. 10:24. Luk. 6 40. Joh. 13:16.

21. Men allt detta skall de göra mot er för mitt namns skull, därför att de inte känner honom som har sänt mig.

Matt. 24:9. Joh. 16:3.

22. Hade jag inte kommit och talat till dem, så hade de inte synd, men nu har

de ingen ursäkt för sin synd. Joh. 9:41.

23. Den som hatar mig hatar också min Fader.

24. Hade jag inte gjort sådana gärningar bland dem som ingen annan har gjort, så hade de inte synd. Men nu har de sett dem och har hatat både mig och min Fader.

25. Men detta har skett, för att det ordet skulle gå i fullbordan som står skrivet i deras lag: De har hatat mig utan orsak.

Ps. 35:19, 69:5.

26. Men när Hjälparen kommer, som jag skall sända er från Fadern, sanningens Ande, som utgår från Fadern, skall han vittna om mig.

Luk. 24:49. Joh. 14:26, 16:7.

27. Också ni skall vittna, ty ni har varit med mig från början. Apg. 1:21, 5:32.

16 Kapitlet

*Slutet av Jesu avskedstal till lärjungarna.
Den Helige Andes uppgift.*

Detta har jag talat till er, för att ni inte skall komma på fall.

2. De skall utesluta er ur synagogorna, ja, den tid kommer, när den som dödar er menar att han gör Gud en tjänst.

3. Och detta skall de göra er, därför att de inte känner Fadern, inte heller mig.

Joh. 15:21.

4. Men jag har sagt er detta, för att ni, när den tiden kommer, skall komma ihåg att jag har sagt er det. Jag har inte sagt er detta från början, eftersom jag var med er.

Matt. 9:15. Mark. 2:19. Luk. 5:34.

5. Men nu går jag till honom, som har sänt mig, och ingen av er frågar mig, vart jag går.

6. Men därför att jag har sagt er detta, är ert hjärta uppfyllt av sorg.

7. Dock säger jag er sanningen: Det är nyttigt för er att jag går bort. Ty om jag inte går bort, kommer inte Hjälparen till er. Men när jag går bort, skall jag sända honom till er.

8. Och när han kommer, skall han överbevisa världen om synd och om rättfärdighet och om dom,

9. om synd, ty de tror inte på mig,

10. om rättfärdighet, ty jag går till Fadern och ni ser mig inte mer,

11. om dom, ty denna världens furste är dömd. Joh. 12:31.

12. Jag har ännu mycket att säga er, men ni kan inte bära det nu.

13. Men när han kommer som är sanningens Ande, skall han leda er till hela sanningen. Ty han skall inte tala av sig själv, utan vad han hör, det skall han tala, och han skall förkunna för er vad som kommer att ske.

Joh. 14:26, 15:26.

14. Han skall förhärlika mig, ty av mitt skall han ta och förkunna för er.

15. Allt vad Fadern har är mitt. Därför sade jag, att han skall ta av mitt och förkunna för er. Joh. 17:10.

16. En liten tid, och ni ser mig inte och åter en liten tid, och ni får se mig, ty jag går till Fadern.

17. då sade några av hans lärjungar till varandra: Vad är detta som han säger oss: En liten tid, och ni ser mig inte och åter en liten tid, och ni får se mig, och: Jag går till Fadern?

18. De sade alltså: Vad är detta som han säger: En liten tid? Vi förstår inte vad han säger.

19. Då märkte Jesus, att de ville fråga honom, och han sade till dem: Frågar ni varandra om detta, som jag

sade: En liten tid, och ni ser mig inte och åter en liten tid, och ni skall se mig?

20. Sannerligen, sannerligen säger jag er: Ni skall gråta och jämra er, men världen skall glädja sig. Ni skall vara bedrövade, men er sorg skall vändas i glädje.

21. När kvinnan föder barn, har hon bedrövelse, därför att hennes stund har kommit, men när hon har fött barnet, kommer hon inte mer ihåg sin smärta i glädjen över att en människa blivit född till världen.

22. Så har också ni nu bedrövelse: Men jag skall åter se er, och då skall era hjärtan glädja sig, och ingen skall ta er glädje ifrån er.

23. Och på den dagen skall ni inte fråga mig om något. Sannerligen, sannerligen säger jag er: Allt vad ni ber Fadern om i mitt namn, det skall han ge er. Matt. 7:7, 21:22. Mark. 11:24. Luk. 11:9. Joh. 14:13, 15:16. Jak. 1:5.

24. Hittills har ni inte bitt i mitt namn. Be, och ni skall få, för att er glädje skall bli fullkomlig.

25. Detta har jag talat till er i liknelser. Men den tid kommer, då jag inte mer skall tala till er i liknelser, utan öppet förkunna för er om Fadern.

26. På den dagen skall ni be i mitt namn. Och jag säger er inte, att jag skall be Fadern för er,

27. ty Fadern själv älskar er, eftersom ni har älskat mig och har trott att jag har utgått från Gud. Joh. 17:8.

28. Jag har utgått från Fadern och har kommit i världen. Åter lämnar jag världen och går till Fadern.

29. Då sade hans lärjungar till honom: Se, nu talar du öppet och inte i liknelser.

30. Nu vet vi, att du vet allt och inte har behov av att någon frågar dig. Därför tror vi att du har utgått från Gud.

Joh. 17:25.

31. Jesus svarade dem: Tror ni nu?

32. Se, den stund kommer och den har redan kommit, då ni skall skingras var och en åt sitt håll och lämna mig ensam. Men jag är inte ensam, ty Fadern är med mig.

Matt. 26:31. Mark. 14:27.

33. Detta har jag talat till er, för att ni skall ha frid i mig. I världen skall ni lida betryck, men var vid gott mod. Jag har övervunnit världen.

17 Kapitlet

Jesus ber för sig själv, för sina lärjungar och för församlingen.

Sedan Jesus hade talat detta, lyfte han upp sina ögon mot himlen och sade: Fader, stunden har kommit. Förhårliga din Son, för att också din Son må förhårliga dig,

Joh. 12:23.

2. såsom du har gett honom makt över allt kött, för att han skall ge evigt liv åt alla dem som du har gett honom.

Matt. 28:18. Joh. 6:40.

3. Och detta är evigt liv, att de känner dig, den ende sanne Guden, och den du har sänt, Jesus Kristus.

4. Jag har förhårligt dig på jorden, jag har fullbordat det verk, som du har gett mig att utföra.

5. Och nu, Fader, förhårliga du mig hos dig själv med den härlighet som jag hade hos dig innan världen var till.

6. Jag har uppenbarat ditt namn för de människor som du har gett mig från världen. De var dina, och du har

gett mig dem, och de har hållit ditt ord.

7. Nu har de förstått att allt det du har gett mig, det är från dig.

8. Ty de ord som du har gett mig, har jag gett dem, och de har tagit emot dem och har i sanning förstått att jag har utgått från dig, och de har trott att du har sänt mig.

Joh. 16:27, 30.

9. Jag ber för dem. För världen ber jag inte utan för dem som du har gett mig, ty de är dina.

10. Och allt mitt är ditt, och ditt är mitt, och jag är förhårligad i dem.

Joh. 16:15.

11. Och nu är jag inte längre i världen, men de är i världen, och jag kommer till dig. Helige Fader, bevara genom ditt namn dem som du har gett mig, för att de skall vara ett, liksom vi är ett.

Joh. 10:30.

12. När jag var hos dem i världen, bevarade jag i ditt namn dem som du har gett mig. Jag bevarade dem, och ingen av dem gick förlorad utom förtappelsens son, för att Skriften skulle fullbordas.

Ps. 109:8. Joh. 18:9.

13. Nu kommer jag till dig och talar detta i världen, för att de skall ha min glädje fullkomlig i sig.

14. Jag har gett dem ditt ord, och världen har hatat dem, eftersom de inte är av världen, liksom jag inte är av världen.

15. Jag ber inte att du skall ta dem ut ur världen, utan att du skall bevara dem från det onda.

16. De är inte av världen, liksom inte jag är av världen.

17. Helga dem i din sanning, ditt ord är sanning.

18. Så som du har sänt mig i världen, så har också jag sänt dem i världen.

19. Och jag helgar mig själv för dem, för att också de skall vara helgade i sanningen.

20. Men jag ber inte endast för dem, utan också för dem som genom deras ord kommer att tro på mig,

21. att de alla skall vara ett, såsom du Fader är i mig, och jag i dig, att också de skall vara ett i oss, för att världen skall tro att du har sänt mig.

Joh. 10:38, 14:10.

22. Och jag har gett dem den härlighet, som du har gett mig, för att de skall vara ett, liksom vi är ett,

23. jag i dem, och du i mig, för att de skall vara fullkomnade till ett, och för att världen skall förstå att du har sänt mig och att du har älskat dem så som du har älskat mig.

1 Joh. 1:3, 3:24.

24. Fader, jag vill att där jag är, skall också de vara med mig, som du har gett mig, så att de får se min härlighet, som du har gett mig, ty du har älskat mig innan världens grund blev lagd.

Joh. 12:26, 14:3.

25. Rättfärdige Fader, världen har inte känt dig, men jag har känt dig, och dessa har förstått att du har sänt mig.

26. Och jag har gjort ditt namn känt för dem och skall göra det känt, för att den kärlek som du har älskat mig med, skall vara i dem, och jag i dem.

18 Kapitlet

Jesus blir förrådd. Kristus lider i Örtagården. Han grips, blir förhörd inför översteprästerna, förnekas av Petrus och blir förhörd av Pilatus.

När Jesus hade sagt detta, gick han ut med sina lärjungar över

bäcken Kidron. Där var en örtagård, i vilken han och hans lärjungar gick in.

2 Sam. 15:23. Matt. 26:36.

Mark. 14:32. Luk. 22:39.

2. Men Judas, som förrådde honom, kände också till det stället, ty där hade Jesus ofta kommit tillsammans med sina lärjungar.

3. Judas tog nu med sig vaktstyrkan och några av översteprästernas och fariséernas tjänare och kom dit med facklor, lyktor och vapen.

Ps. 41:10. Matt. 26:47.

Mark. 14:43. Luk. 22:47. Apg. 1:16.

4. Och eftersom Jesus visste om allt som väntade honom, gick han fram och sade till dem: Vem söker ni?

5. De svarade honom: Jesus från Nasaret. Jesus sade till dem: Jag är. Och Judas som förrådde honom stod också där med dem.

6. När han då sade till dem: Jag är, vek de tillbaka och föll till marken.

7. Då frågade han dem åter: Vem söker ni? De sade: Jesus från Nasaret.

8. Jesus svarade: Jag sade er: Jag är. Söker ni mig, så låt dessa gå.

9. för att det ordet skulle gå i uppfyllelse som han hade sagt: Av dem som du har gett mig har jag inte förlorat någon.

Joh. 17:12.

10. Simon Petrus, som hade ett svärd, drog då ut det och högg till översteprästens tjänare och högg av hans högra öra. Och tjänarens namn var Malkus.

11. Då sade Jesus till Petrus: Stick ditt svärd i skidan. Skulle jag inte dricka den kalk, som min Fader har gett mig?

12. Men vaktstyrkan med sin befälhavare och judarnas tjänare grep Jesus och band honom

Matt. 26:57. Mark. 14:53. Luk. 22:54.

13. och förde bort honom, först till

Hannas, ty han var svärfar till Kaifas, som var översteprästen det året. Joh. 3:2. 14. Och det var Kaifas som hade gett judarna det rådet att det var nyttigt att en människa dog för folket.

Joh. 11:50.

15. Och Simon Petrus och en annan lärjunge följde efter Jesus. Den lärjungen var bekant med översteprästen och gick med Jesus in på översteprästens gård.

16. Men Petrus stod utanför vid porten. Den andre lärjungen, som var bekant med översteprästen, gick då ut och talade med portvakterskan och förde in Petrus.

17. Tjänsteflickan som vaktade porten, sade då till Petrus: Är inte också du en av den mannens lärjungar? Han sade: Det är jag inte.

18. Men tjänarna och vakterna hade gjort upp en koleld, eftersom det var kallt, och de stod och värmdes sig. Bland dem stod också Petrus och värmdes sig.

19. Översteprästen frågade då Jesus om hans lärjungar och om hans lära.

20. Jesus svarade honom: Jag har talat öppet till världen, jag har alltid undervisat i synagogan och i templet, där alla judar kommer samman. Och i hemlighet har jag inte talat något.

21. Varför frågar du mig? Fråga dem som har hört vad jag har talat till dem. Se, de vet vad jag har sagt.

22. När han sade detta, gav en av tjänarna, som stod bredvid Jesus ett slag på kinden och sade: Skall du svara översteprästen så?

23. Jesus svarade honom: Har jag talat orätt, så visa att det var orätt, men har jag talat rätt, varför slår du mig då?

24. Hannas sände honom sedan bunden till översteprästen Kaifas.

25. Men Simon Petrus stod och värmdes sig. Då sade de till honom: Är inte du också en av hans lärjungar? Han nekade och sade: Det är jag inte.

Matt. 26:69. Mark. 14:66. Luk. 22:55.

26. Då sade en av översteprästens tjänare, en släkting till den, som Petrus hade huggit örat av: Såg jag inte dig med honom i örtagården?

27. Då nekade Petrus åter. Och strax gol tuppen.

28. Sedan förde de Jesus från Kaifas till rådhuset*, och det var nu morgon. Men själva gick de inte in i rådhuset*, för att de inte skulle bli oreña utan kunna äta påskalammet.

*Pretoriet, landshövdingens palats. Matt. 27:1.

Mark. 15:1. Luk. 23:1. Apg. 10:28, 11:3.

29. Pilatus gick då ut till dem och sade: Vilken anklagelse har ni mot denne man?

30. Då svarade de och sade till honom: Vore han inte en förbrytare*, så hade vi inte överlämnat honom åt dig.

*KXII: ogärningsman.

31. Då sade Pilatus till dem: Tag ni honom, och döm honom efter er lag. Då sade judarna till honom: Vi har inte tillåtelse att döda någon.

32. Detta för att Jesu ord skulle fullbordas som han hade sagt, när han gav till känna, hurudan död han skulle dö.

Matt. 20:19. Mark. 10:33. Luk. 18:32.

33. Då gick Pilatus åter in i rådhuset och kallade Jesus till sig och sade till honom: Är du judarnas konung?

Matt. 27:11. Mark. 15:2. Luk. 23:3.

34. Jesus svarade: Säger du detta av dig själv, eller har andra sagt det till dig om mig?

35. Pilatus svarade: Jag är väl inte en jude! Ditt folk och översteprästerna

har överlämnat dig åt mig. Vad har du gjort?

36. Jesus svarade: Mitt rike är inte av denna världen. Om mitt rike vore av denna världen, hade mina tjänare kämpat för att jag inte skulle bli överlämnad åt judarna. Men nu är mitt rike inte härifrån.

37. Då sade Pilatus till honom: Så är du ändå en konung? Jesus svarade: Du säger att jag är en konung. Därtill är jag född, och därtill har jag kommit i världen, att jag skall vittna för sanningen. Var och en som är av sanningen hör min röst.

38. Pilatus sade till honom: Vad är sanning? Och när han hade sagt detta, gick han åter ut till judarna och sade till dem: Jag finner ingen skuld hos honom.

39. Men det är sed hos er att jag vid påsken skall frige en fånge åt er. Vill ni då, att jag skall frige judarnas konung åt er? Matt. 27:15. Mark. 15:6. Luk. 23:17.

40. Då ropade de alla återigen och sade: Inte denne utan Barabbas. Men Barabbas var en rövare. Apg. 3:14.

19 Kapitlet

Jesus gisslas, blir dömd, blir krönt och bär sitt kors. Han blir korsfäst, dör och begravs.

Då tog Pilatus Jesus och lät gissla[†] honom. Matt. 27:27. Mark. 15:16.

2. Och soldaterna flätade samman en krona av törnen och satte den på hans huvud och klädde på honom en purpurfärgad mantel.

3. och sade: Leve judarnas konung! och slog honom på kinden.

4. Då gick Pilatus åter ut och sade till

dem: Se, jag för ut honom till er, för att ni skall förstå att jag inte finner någon skuld hos honom.

5. Då kom Jesus ut och bar törnekronan och den purpurfärgade manteln. Och han sade till dem: Se människan!

6. När nu överstepräster och tjänarna såg honom, ropade de och sade: Korsfäst, korsfäst! Pilatus sade till dem: Tag ni honom och korsfäst honom. Ty jag finner inte någon skuld hos honom.

7. Judarna svarade honom: Vi har en lag, och enligt vår lag skall han dö, ty han har gjort sig själv till Guds Son.

8. När Pilatus hörde det talet, fruktade han ännu mer

9. och gick åter in i rådhuset och sade till Jesus: Varifrån är du? Men Jesus gav honom inget svar.

10. Då sade Pilatus till honom: Talar du inte med mig? Vet du inte, att jag har makt att korsfästa dig och makt att frige dig?

11. Jesus svarade: Du hade ingen makt över mig, om den inte hade givits åt dig ovanifrån. Därför har den större synd som har överlämnat mig åt dig.

12. Och från den stunden sökte Pilatus efter någon utväg att frige honom. Men judarna ropade och sade: Friger du honom, så är du inte kejsarens vän. Ty var och en som gör sig till konung sätter sig upp mot kejsaren.

13. När Pilatus hörde dessa ord förde han ut Jesus och satte sig på domarsätet på en plats, som kallas Litostroton*, på hebreiska Gábbata.

*En stenlagd plats.

14. Det var tillredelsedagen före påsk, omkring sjätte* timmen. Och han sade till judarna: Se, er konung!

*Kl. 12 på dagen.

[†]Korsfästelse föregicks av gissling. Jesus utsattes för en romersk gissling som var råare än den judiska. Det romerska gisslet bestod av flätade läderremmar, där benbitar och järntaggar var infletade.

15. Men de ropade: Bort med honom, bort med honom! Korsfäst honom! Pilatus sade till dem: Skall jag korsfästa er konung? Översteprästerne svarade: Vi har ingen konung utom kejsaren.

16. Då överlämnade han honom åt dem till att korsfästas. Och de tog Jesus och förde bort honom.

Matt. 27:31. Mark. 15:20. Luk. 23:33.

17. Och han bar sitt kors och gick ut till den plats som kallas Huvudskalleplatsen, på hebreiska Golgata.

18. Där korsfäste de honom och med honom två andra, en på var sida och Jesus i mitten.

19. Men Pilatus skrev också en överskrift och satte upp den på korset. Och där stod skrivet: Jesus från Nasaret, judarnas konung.

Matt. 27:37. Luk. 23:38.

20. Denna överskrift läste många av judarna, eftersom platsen där Jesus var korsfäst låg nära staden. Och den var skriven på hebreiska, grekiska och latin.

21. Då sade judarnas överstepräster till Pilatus: Skriv inte: Judarnas konung, utan att han har sagt: Jag är judarnas konung.

22. Pilatus svarade: Vad jag har skrivit, det har jag skrivit.

23. När nu soldaterna hade korsfäst Jesus, tog de hans kläder och delade dem i fyra delar, en åt varje soldat, och dessutom livklädnaden. Men livklädnaden hade inga sömmar, utan var vävd i ett stycke, uppifrån och ända ner.

Matt. 27:35. Mark. 15:24. Luk. 23:34.

24. Därför sade de till varandra: Låt oss inte skära sönder den, utan kasta lott om den, vem den skall tillhöra. Ty skriften skulle bli fullbordad, som

säger: De har delat mina kläder mellan sig och kastat lott om min klädnad. Detta gjorde nu soldaterna.

Ps. 22:19.

25. Men vid Jesu kors stod hans mor och hans mors syster, Maria, Klopas hustru, och Maria Magdalena.

26. När Jesus såg sin mor och den lärjunge, som han älskade, stå bredvid henne, sade han till sin mor: Kvinna, se din son.

27. Sedan sade han till lärjungen: Se din mor. Och från den stunden tog lärjungen henne hem till sig.

28. Därefter, då Jesus visste att allt nu var fullbordat, sade han, för att skriften skulle uppfyllas: Jag törstar.

Ps. 69:22.

29. Då stod där ett kärl, fullt med ättika, och de fyllde en svamp med ättika och satte den på en isopsstängel och förde den till hans mun. Matt. 27:48.
30. Då nu Jesus hade tagit emot ättikan, sade han: Det är fullbordat. Och han böjde ner huvudet och gav upp andan.

31. Men eftersom det var tillredelse-dag, och kropparna inte skulle bli kvar på korset över sabbaten, ty det var en stor sabbatsdag, bad judarna Pilatus, att deras ben skulle slås sönder och att de skulle tas bort.

32. Soldaterna kom då och slog sönder den förstes ben och den andres, som var korsfäst med honom.

33. När de kom till Jesus och såg att han redan var död, slog de inte sönder hans ben,

34. utan en av soldaterna stack upp hans sida med ett spjut, och genast kom det ut blod och vatten.

35. Och den som såg detta, han har vittnat om det, och hans vittnesbörd

är sant, och han vet att han talar sant, för att också ni skall tro.

36. Ty detta skedde, för att Skriften skulle fullbordas: Inget ben skall slås sönder på honom.

2 Mos. 12:46. 4 Mos. 9:12.

37. Och åter säger en annan skrift: De skall se på honom som de har genomborrat.

Sak. 12:10.

38. Josef från Arimatea, som var en Jesu lärjunge fast i hemlighet av rädsla för judarna, bad därefter Pilatus, att få ta Jesu kropp, och Pilatus tillät det. Alltså kom han och tog Jesu kropp.

Matt. 27:57. Mark. 15:42-43.

Luk. 23:50. Joh. 12:42.

39. Nikodemus, som första gången kom till Jesus om natten, kom också och hade med sig en blandning av myrra och aloe, omkring hundra skålpund*.

*ett skålpund motsvarade ca 1/3 kilo. Joh. 3:1-2.

40. Så tog de då Jesu kropp och lindade den i linnebindlar tillsammans med välluktande kryddor, såsom judarna har för sed vid begravning.

41. Intill den platsen, där han blev korsfäst, fanns det en örtagård, och i örtagården en ny grav, där ännu ingen hade blivit lagd.

42. Där lade de nu Jesus, eftersom det var judarnas tillredelsedag, ty graven var nära.

20 Kapitlet

Jesus uppenbarar sig efter sin uppståndelse för Maria, apostlarna och särskilt för Tomas.

Men på den första dagen i veckan kom Maria Magdalena tidigt, medan det ännu var mörkt, till gra-

ven och fick se att stenen var borttagen från graven.

Matt. 28:1. Mark. 16:1 Luk. 24:1.

2. Då sprang hon därifrån och kom till Simon Petrus och till den andre lärjungen som Jesus älskade, och sade till dem: De har tagit bort Herren ur graven, och vi vet inte var de har lagt honom.

3. Då gick Petrus och den andre lärjungen ut och kom till graven.

Luk. 24:12.

4. Båda sprang de tillsammans, men den andre lärjungen sprang snabbare än Petrus och kom först till graven.

5. Och när han lutade sig in, fick han se linnebindlarna ligga där, men han gick inte in.

6. Så kom Simon Petrus efter honom. Och han gick in i graven och såg linnebindlarna ligga där,

7. och hur svettduken, som hade varit svept om hans huvud, inte låg tillsammans med linnebindlarna, utan hopvikt på en särskild plats för sig.

8. Då gick också den andre lärjungen in, som hade kommit först till graven, och han såg och trodde.

9. Ty de hade ännu inte förstått skriften, att han skulle uppstå från de döda.

10. Och lärjungarna gick hem igen.

11. Men Maria stod och grät utanför graven. Och under det hon grät, lutade hon sig in i graven

Mark. 16:5.

12. och fick se två änglar i vita kläder sitta där Jesu kropp hade legat, den ena vid huvudet och den andra vid fötterna.

Matt. 28:2-3.

13. Och de sade till henne: Kvinna, varför gråter du? Hon sade till dem: De har tagit bort min Herre, och jag vet inte var de har lagt honom.

14. När hon sade detta, vände hon sig om och fick se Jesus stå där, men hon visste inte att det var Jesus.

Matt. 28:9. Mark. 16:9.

15. Jesus sade till henne: Kvinna, varför gråter du? Vem söker du? Hon menade att det var örtagårdsmästaren och sade till honom: Herre, om du har burit bort honom, så säg mig var du har lagt honom, så att jag kan hämta honom.

16. Jesus sade till henne: Maria! Då vände hon sig om och sade till honom: Rabbuni, det betyder Mästare.

17. Jesus sade till henne: Rör inte vid mig. Ty jag har ännu inte farit upp till min Fader. Men gå till mina bröder och säg till dem: Jag far upp till min Fader och er Fader, och till min Gud och er Gud.

Ps. 22:23.

18. Maria Magdalena gick och berättade för lärjungarna att hon hade sett Herren och att han hade sagt detta till henne.

19. På kvällen samma dag, den första i veckan, då lärjungarna av rädsla för judarna var samlade bakom låsta dörrar, kom Jesus och stod mitt ibland dem och sade till dem: Frid vare med er.

Mark. 16:14. Luk. 24:36. 1 Kor. 15:5.

20. Och när han hade sagt detta, visade han dem sina händer och sin sida. Och lärjungarna blev glada, när de såg Herren.

21. Då sade Jesus åter till dem: Frid vare med er. Så som Fadern har sänt mig, så sänder också jag er.

22. När han hade sagt detta, blåste han på dem och sade till dem: Tag emot den Helige Ande.

23. De som ni förlåter synderna, de är förlåtna och de som ni binder i synderna är bundna i dem.

Matt. 16:19, 18:18.

24. Men Tomas, en av de tolv, som kallades Tvillingen, var inte med dem när Jesus kom.

25. Då sade de andra lärjungarna till honom: Vi har sett Herren. Men han sade till dem: Om jag inte får se hålen efter spikarna i hans händer och sticka mitt finger i hålen efter spikarna och sticka min hand i hans sida, tror jag det inte.

26. Och åtta dagar därefter var hans lärjungar åter inne, och Tomas var med dem. Då kom Jesus medan dörrarna var låsta och stod mitt ibland dem och sade: Frid vare med er.

27. Sedan sade han till Tomas: Räck hit ditt finger, och se mina händer och räck hit din hand, och stick den i min sida. Och tvivla inte, utan tro!

28. Tomas svarade och sade till honom: Min Herre och min Gud!

29. Jesus sade till honom: Eftersom du har sett mig, Tomas, tror du. Saliga är de som inte ser och ändå tror.

1 Petr. 1:8.

30. Också många andra tecken gjorde Jesus i sina lärjungars åsyn, som inte är uppskrivna i denna bok. Joh. 21:25.

31. Men dessa är uppskrivna, för att ni skall tro, att Jesus är Kristus, Guds Son, och för att ni genom tron skall ha liv i hans namn.

21 Kapitel

Jesus uppenbarar sig för lärjungarna vid Tiberias sjö.

Därefter uppenbarande sig Jesus åter för lärjungarna vid Tiberias sjö. Och han uppenbarade sig på följande sätt:

2. Simon Petrus och Tomas, som kal-

lades Tvillingen, och Natanael, som var från Kana i Galiléen, Sebedeus söner och två andra av hans lärjungar var tillsammans.

3. Simon Petrus sade då till dem: Jag går och fiskar. De sade till honom: Vi går också med dig. De gick ut och steg strax i båten. Men den natten fick de inget.

4. När det sedan hade blivit morgon, stod Jesus på stranden, men lärjungarna visste inte att det var Jesus.

5. Då sade Jesus till dem: Barn, har ni något att äta? De svarade honom: Nej.

6. Han sade till dem: Kasta ut nätet på högra sidan om båten, så skall ni få. Då kastade de ut, och nu fick de så mycket fisk, att de inte förmådde dra upp nätet.

7. Då sade den lärjunge som Jesus älskade till Petrus: Det är Herren. När Simon Petrus hörde att det var Herren, tog han på sig ytterplagget, ty han var naken och kastade sig i sjön.

Joh. 13:23.

8. Men de andra lärjungarna kom med båten, ty de var inte längre från land än omkring tvåhundra alnar*, och de drog efter sig nätet med fiskarna.

*en aln = 46 cm. 200 alnar motsvarar ca 90 meter.

9. Och när de hade stigit i land, såg de glöd ligga där och fisk som låg på den och bröd.

10. Jesus sade till dem: Tag hit av de fiskar som ni har fått.

11. Simon Petrus steg i båten och drog upp nätet på land, fullt med stora fiskar, etthundrafemtio stycken. Och fast de var så många gick nätet inte sönder.

12. Jesus sade till dem: Kom och ät.

Och ingen av lärjungarna vågade fråga honom: Vem är du? eftersom de visste, att det var Herren.

13. Jesus gick då fram och tog brödet och gav åt dem, och likaså fisken.

14. Detta var nu tredje gången som Jesus uppenbarade sig för sina lärjungar, sedan han hade uppstått från de döda.

15. När de nu hade ätit, sade Jesus till Simon Petrus: Simon, Jonas son, älskar du mig mer än dessa? Han sade till honom: Ja, Herre, du vet att jag har dig kär. Då sade han till honom: Föd mina lamm.

16. Åter sade han till honom: Simon, Jonas son, älskar du mig? Han sade till honom: Ja, Herre, du vet att jag har dig kär. Då sade han till honom: Var en herde för mina får.

17. Han sade till honom för tredje gången: Simon, Jonas son, har du mig kär? Petrus blev bedrövad över, att han för tredje gången sade till honom: Har du mig kär? Och han sade till honom: Herre, du vet allt, du vet att jag har dig kär. Då sade Jesus till honom: Föd mina får.

18. Sannerligen, sannerligen säger jag dig: När du var ung, spände du själv bältet om dig och gick vart du ville. Men när du blir gammal, skall du sträcka ut dina händer, och en annan skall spänna bältet om dig och föra dig dit du inte vill.

2 Petr. 1:14.

19. Detta sade han för att ge till känna med vilken slags död han skulle förhålliga Gud. Och efter att han hade sagt detta, sade han till honom: Följ mig.

20. Petrus vände sig om och såg att den lärjunge som Jesus älskade följde efter, han som vid aftonmåltiden hade

lutat sig mot hans bröst och frågat: Herre, vem är det som skall förråda dig?

21. Då Petrus såg honom, sade han till Jesus: Herre, hur skall det gå med denne?

22. Jesus sade till honom: Om jag vill, att han skall bli kvar till dess jag kommer, vad rör det dig? Följ du mig!

23. Så kom det talet ut bland bröderna, att den lärjungen inte skulle dö. Men Jesus hade inte sagt till ho-

nom, att han inte skulle dö, utan: Om jag vill att han skall bli kvar till dess jag kommer, vad rör det dig?

24. Det är den lärjungen som vittnar om detta och som har skrivit detta, och vi vet att hans vittnesbörd är sant.

25. Det finns också mycket annat som Jesus gjorde, och om detta skulle skrivas upp, det ena med det andra, så tror jag att inte ens hela världen skulle rymma de böcker som då skulle skrivas. Amen.